

VERSLAG VAN DE OPENBARE VERGADERING VAN DE COMMISSIE SOCIALE LEEFOMGEVING DORDRECHT D.D. 31 MAART 2020

Vergaderkamer 1

Voorzitter: dhr. Tiebosch
Commissiegriffier: dhr. Coenen
Verslag: NotuBiz

Aanwezig:

Dhr. Van Beusekom (Gewoon Dordt)
Dhr. Boersma (ChristenUnie/SGP)
Dhr. Bosman (ChristenUnie/SGP)
Dhr. Burakçin (GroenLinks)
Mevr. Van Eck (Beter Voor Dordt)
Mevr. Jager (Fractie Jager)
Mevr. Kruger (GroenLinks)
Dhr. Kwaak (VVD)
Dhr. Merx (VVD)
Mevr. Stolk (VSP)
Mevr. Striebeck (VSP)
Dhr. Van Verk (PvdA)
Mevr. Weerts (CDA)
Portefeuillehouders: wethouder P. Heijkoop, wethouder P. Sleeking

1. Opening, mededelingen en vaststellen agenda

De voorzitter: Goedenavond, raads- en commissieleden en collegeleden natuurlijk, goedenavond, en ook alle andere belangstellenden, bij deze vergadering van de commissie Sociale Leefomgeving van 31 maart. Hartelijk welkom, met grote dank aan collega's van de griffie en de ICT zijn wij op afstand toch met elkaar verbonden. We hebben zojuist de minister-president gehoord, de maatregelen zijn verlengd, dit gaat nog een poosje duren. Ik noem zo meteen de namen van alle aanwezigen om te checken wie er allemaal in de vergadering zitten en of u dan eventjes uw cameraatje aan wilt zetten om te laten zien dat u het ook daadwerkelijk bent. Bastiaan van Beusekom van Gewoon Dordt.

De heer Van Beusekom: Ik ben present, mijnheer de voorzitter.

De voorzitter: Kunt u zich ook laten zien?

De heer Van Beusekom: Ik dacht dat ik de camera aan had.

De voorzitter: Ja, klopt, dank u wel. Mevrouw Bernadette Striebeck van VSP.

Mevrouw Striebeck: Present.

De voorzitter: De heer Matthijs Bosman van de ChristenUnie/SGP.

De heer Bosman: Ja, ook present.

De voorzitter: De heer Cor van Verk van de Partij van de Arbeid.

De heer Van Verk: Present, Paul.

De voorzitter: Mevrouw Jager van de Fractie Jager.

Mevrouw Jager: Present, Paul.

De voorzitter: De heer Jan Willem Boersma van de ChristenUnie/SGP.

De heer Boersma: Ja, goedenavond, ik ben er ook.

De voorzitter: Prima. Mevrouw Kitty Kruger van GroenLinks.

Mevrouw Kruger: ...

De voorzitter: Mevrouw Loudy Nijhof van Beter voor Dordt.

Mevrouw Nijhof: Present.

De voorzitter: De heer Marc Merx van de VVD.

De heer Merx: Present.

De voorzitter: Mevrouw Margret Stolk van de VSP.

Mevrouw Stolk: Ook present.

De voorzitter: Mevrouw Marieke van Eck van Beter voor Dordt.

Mevrouw Van Eck: Aanwezig.

De voorzitter: De heer Necdet Burakçin van GroenLinks.

De heer Burakçin: Aanwezig.

De voorzitter: En de heer Peter Kwaak van de VVD.

De heer Kwaak: Aanwezig, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Ik verzoek u als u niet aan het woord bent, om de camera uit te zetten. Ik ga u namelijk nu eventjes nog misschien voor sommigen voor de tweede of derde keer, maar ik wil u toch nog even, om deze vergadering zo goed mogelijk te laten verlopen, de vergaderdiscipline uitleggen. Het eerste is dat de voorzitter bepaalt wie het woord heeft. U spreekt via de voorzitter. Er is één woordvoerder per agendapunt. Ik wil

u verzoeken om zo kort en bondig te formuleren en herhaal elkaar niet. Laat elkaar uitspreken en praat niet door elkaar. Als u het woord wilt, gebruikt u de chatfunctie. De camera en microfoon gaan aan als u het woord krijgt, en als u niet aan het woord bent, dan verzoek ik u om de camera en de microfoon uit te zetten. En na een uur vergaderen gaan we tien minuten pauze houden. Daarmee heb ik de opening verricht. En ik wil aan u vragen of er van uw kant mededelingen zijn. Zo te zien zijn die er niet. Dan wil ik u vragen of we de agenda zoals die vanavond voorligt, of we die kunnen vaststellen? Gaat de commissie akkoord met de agenda zoals die voorligt? Dat gaan we doen.

2. Vaststellen besluitenlijst adviescommissie d.d. 24 maart 2020

De voorzitter: En dan gaan we gelijk over naar punt 2, het vaststellen van de besluitenlijst van de adviescommissie van vorige week, 24 maart 2020. Kan de commissie instemmen met de besluitenlijst zoals die is gepresenteerd? Ja, dat kunnen we.

3. Vragen aan het College

De voorzitter: Dan gaan we verder met punt 3 en dat zijn de vragen aan het college. En er zijn vanuit de fractie van Beter voor Dordt, zijn er vier vragen binnen gekomen aan wethouder Heijkoop, welkom, wethouder. De eerste twee vragen zijn van mevrouw Loudy Nijhof, over de gevolgen van de coronamaatregelen voor het taxivervoer en maatschappelijke ondersteuning bij mensen thuis. U krijgt daarvoor het woord, mevrouw Nijhof.

Mevrouw Nijhof: Voorzitter, er zijn groeiende zorgen bij mensen die een aandoening hebben, waarvoor ze structureel behandeld moeten worden in het ziekenhuis. Vaak maken deze mensen gebruik van taxivervoer om in het ziekenhuis te komen en weer naar huis te gaan. Het gaat om de vervoersvoorzieningen van de Wmo of uit de Zorgverzekeringswet. Taxivervoer behoort niet tot het vitale proces, waardoor bedrijven in die sector dreigen ernstig getroffen te worden, waardoor ze geen ritten meer kunnen uitvoeren. Herkent u deze problematiek, zowel de angst van cliënten als de grote bezorgdheid van de vervoerders? Kunt u hier vanuit de Wmo iets mee doen dat deze angst wegneemt? Kan ik gelijk mijn tweede vraag ook stellen, voorzitter?

De voorzitter: Dat kunt u, mevrouw Nijhof.

Mevrouw Nijhof: Ja. Mijn tweede vraag gaat over het volgende: thuiszorg, persoonlijke verzorging en huishoudelijke ondersteuning vallen onder de Wmo. Veel ouderen en kwetsbaren zijn afhankelijk van deze vaak dagelijkse zorg om hun leven op orde te houden, om bijvoorbeeld niet te vervuilen. De thuiszorgmedewerkers die fysieke handelingen moeten verrichten, zijn veelal onbeschermd en kunnen zich vaak niet houden aan de RIVM-maatregelen. Organisaties vragen hun medewerkers ook te komen werken, terwijl zij bijvoorbeeld toch luchtwegklachten hebben, geheel in strijd met wat de Rijksoverheid nu stelt. Dit baart zorgen, zeker in combinatie met het tekort aan beschermend materiaal. Heeft u zicht op deze problematiek? Bent u hierover in overleg met de organisaties? En is het ook niet wenselijk om niet aanbestede of ingekochte

organisaties hierin te betrekken, zodat er bredere inzet gepleegd kan worden van medewerkers? Tot zover.

De voorzitter: Dank u wel. Dan geef ik nu het woord aan wethouder Heijkoop.

De heer Heijkoop: Goedenavond, voorzitter. Ja, twee vragen. De eerste vraag gaat over het vervoer en dan zowel de positie van de zorgvrager alsook de positie van de vervoersbedrijven. Of ik die zorgen herken? Ja, die herken ik. Voor het Wmo-vervoer geldt dat de Drechtopper, dat die doorrijdt, zij het in een afgeschaalde vorm, met één zorgvrager per rit, maar dan gaat het wel over de urgente ritten. En wij luisteren, tenminste, stroomlijnen, luisteren goed naar de vragen vanuit de zorgvrager. En waar nodig wordt er wel degelijk geregeld. Maar het is wel één inwoner per bus, om aan de RIVM-richtlijn te kunnen voldoen. Dat proberen we ook actief te communiceren naar de gebruikers, via de zorgaanbieders, via de SDD, maar ook via Stroomlijn zelf. De bezorgdheid van vervoerders die begrijpen wij, die is er ook. Maar ... is niet direct nodig, want daar hebben we de afspraak gemaakt dat we ... de afspraken die we met zorgaanbieders hebben gemaakt, dat we doorbetalen, om alles wel in de benen te kunnen houden, al rijden we wel ... nou ja, dat is logisch in deze tijd, minder ritten. Het is ook wel goed ons te realiseren dat het ook over leerlingenvervoer en het vervoer vanuit de SOJ gaat en daar is gisteren of eergisteren, zijn er al afspraken gemaakt en die zijn nu in de maak, moet ik zeggen, om ook daarvoor zo'n tachtig procent door te blijven betalen, om ook de continuïteit voor de vervoersbedrijven te garanderen. Dan de andere vraag, die gaat over de thuiszorg. Waar het gaat over de Wmo, dan gaat het over de huishoudelijke ondersteuning. Verzorging valt onder de Wlz. En het is ... ook daarvan hebben we afgesproken dat we nadrukkelijk de RIVM-richtlijn aanhouden. En dat is in de praktijk heel erg lastig, dat weet ik ook. Mijn moeder is wijkverpleegkundige in de ouderenzorg en die spreek ik meerdere keren in de week, zoals veel mensen veel met hun ouders spreken in deze tijd. Ja, en zij maakt zich ook wel zorgen. Je ziet dat de beschermingsmiddelen zijn onvoldoende. Zojuist hoorden we de persconferentie van premier Rutte en minister De Jonge en ook De Jonge die zei dat er met man en macht wordt gewerkt om voldoende mondkapjes in het land te krijgen en vervolgens de mondkapjes ook goed te verdelen over het land. En we zien wel dat op dit moment de ziekenhuizen, zeker de IC's, die krijgen voorrang, maar de schaarse middelen die er nog over zijn, die worden zo goed als mogelijk verdeeld. En we hopen dat dat snel voldoende zal zijn, zodat al die medewerkers in de zorg, waaronder ook mijn moeder, hun werk zoveel mogelijk veilig kunnen doen. We hebben intensief contact met de zorgaanbieders, dat doen we dan vanuit de SDD, telefonisch contact. We hebben ze ook al twee keer een brief gestuurd, waarbij we wel echt hebben benadrukt dat we aan de continuïteit van de ondersteuning, want er komen heel veel problemen achter weg op het moment dat die continuïteit onder druk komt te staan. Ik denk dat we daar de helft nog niet van weten, dat zeker naarmate de maatregelen langer duren, wat nu ook, nou ja, wat nu ook zo is, in ieder geval tot eind april, zullen we daar heel alert op moeten zijn. Dat geldt voor de ouderenzorg, maar ook, nou ja, waar het gaat over het onderwijs en nog andere, nou ja, delen waar we veel contact mee hebben en waar we ook wel zorgen over hebben. Ja, dan heb ik nog één punt misschien. We hebben wel aangegeven ook richting de zorgaanbieders, dat mochten zij die zorg niet meer kunnen bieden, om wat voor reden

dan ook, dat zij zich wel direct melden ook bij ons, bij de SDD, zodat we kunnen kijken op welke manier we dan die zorg toch kunnen continueren. Maar gelukkig, gelukkig gaat dat voorsnog in onze stad en regio redelijk goed. Tot zover.

Mevrouw Nijhof: Voorzitter.

De voorzitter: Mevrouw Nijhof.

Mevrouw Nijhof: Mag ik één aanvullende vraag stellen aan de wethouder in dit geval?

De voorzitter: Dat mag.

Mevrouw Nijhof: Die daarop aansluit. U zegt: melden, hè, op het moment dat, nou ja, goed, er wellicht ook onvoorziene zaken achter weg komen, daar heeft u het net over. Want u heeft het nou over die zorgaanbieders die moeten melden, dat heeft u volgens mij ook in uw brief geschreven, die vandaag ook volgens mij als behandelvoorstel op de agenda staat. Maar hoe zit het nou, waar kunnen mensen, op het moment dat zij zien of horen dat hun vader, moeder, of nou ja, goed, de persoon die verzorgd moet worden, niet meer bezocht wordt, of nou ja, goed, dat ze daar in ieder geval signalen over hebben, waar kunnen ze die melden?

De heer Heijkoop: Nou ja, in de eerste plaats natuurlijk bij hun zorgaanbieder. Maar zij kunnen zich zeker ook melden bij de sociale dienst. Vanuit de sociale dienst, en daar zijn ze begin vorige week al mee begonnen, worden alle ouderen opgebeld. En we proberen met alle ouderen contact te hebben, zo'n zestig mensen zijn aan het bellen, soms gewoon even voor een praatje, maar ook om te vragen of het nog goed gaat, of de zorg nog op orde is. Dus op die manier proberen we echt vinger aan de pols te houden. En uit al die gesprekken komen ook wel signalen naar voren die soms, ja, noodzaken om contact op te nemen met één van de zorgaanbieders, en dan zullen we dat ook zeker doen. En ik weet dan niet over welke brief u het heeft. Misschien nog goed om ook even te melden, we hebben met het college een brief vastgesteld, en ik weet niet of hij al bij de raad is, en daar hebben we ook afgesproken dat we zo vaak als nodig een update zullen sturen als raad. En ik heb eigenlijk gelijk al aangegeven dat dat in principe gewoon elke week zal zijn. En mochten er nog vragen van uw kant zijn, als die voor het weekend binnen zijn, probeer ik die nog mee te nemen in de brief, zodat we ook op een gestructureerde wijze uw raad goed kunnen informeren. Dat heb ik in deze brief ook al gedaan, daar wordt ook al gerefereerd aan enkele vragen vanuit de raad, zodat behalve deze mogelijkheid natuurlijk, dat u ook op een gestructureerde schriftelijke wijze wordt geïnformeerd.

Mevrouw Nijhof: Voorzitter.

De voorzitter: Mevrouw Nijhof.

Mevrouw Nijhof: Mag ik toch nog één verder aanvullende vraag daarop stellen? U zegt dat er mensen aan het bellen zijn vanuit de sociale dienst met die ouderen. Zijn dat alleen de ouderen die in de zorg zitten, of stel nou dat mensen niet in zorg zitten, maar

dat een indicatie nodig is, of in ieder geval dat er hè, van een onbekende, wordt daar ook over nagedacht, zeg maar, hoe dat op dit moment verloopt? Want ik kan me zo voorstellen dat ook gewoon de indicatiestellingen gewoon eigenlijk doorgaan in deze periode, want ik neem aan dat het ook niet die mensen zijn die niet in zorg zitten, die op dit moment gebeld worden.

De heer Heijkoop: Ja, u zegt het goed, de indicaties gaan ook gewoon door, zoveel mogelijk telefonisch natuurlijk. Soms kan er echt een reden zijn dat we er ook naar toe gaan. En ook heel praktisch, ja, bijvoorbeeld bij huisaanpassingen, als er ingemeten moet worden. Daar zijn zelfs een paar van die spannende pakken voor aangeschaft. We proberen het echt allemaal zo goed mogelijk te laten doordraaien, omdat de ondersteuning die we bieden voor heel veel ouderen met name echt wel van vitaal belang is om ... en zeker in deze periode. Dus ja, dat loopt door.

De voorzitter: Dank u wel, wethouder Heijkoop. Dan gaan we nu naar ...

Mevrouw Stolk: Voorzitter.

De voorzitter: Ja, mevrouw Stolk, zegt u het maar.

Mevrouw Stolk: Mag ik nog één ding meegeven aan de heer Heijkoop?

De voorzitter: U mag nog één ding meegeven, maar dan gaan we echt verder, daarna.

Mevrouw Stolk: Dat is fijn. Want ik heb al vragen gesteld aan de wethouder, zij het niet en plein public. Maar mijn zorgen gaan ook uit, wat mevrouw Nijhof aangaf, dat heb ik al aangegeven bij de wethouder. Maar waar wij ook signalen van krijgen, zijn de thuiszorgmedewerkers die gewoon te weinig bescherming hebben en die toch ook de hele dag bij kwetsbare oudere mensen binnen lopen. Neemt u dat ook mee in uw brief, die update?

De heer Heijkoop: Ja, ik heb net al genoemd, over ... gezegd: als daar nieuws over is, zullen we dat meenemen in die brief. Nogmaals, de zorgen deel ik, delen wij, ook de burgemeester in zijn rol als voorzitter van de veiligheidsregio heeft het nadrukkelijk op de agenda staan waar het gaat over het overleg ook met de collega's en ook in den lande met de andere voorzitters van de veiligheidsregio's en enkele bewindslieden. En het is ook niet voor niets dat minister De Jonge, verantwoordelijk voor dit onderdeel, daar heel expliciet aandacht voor gevraagd heeft. Want dit is een vraagstuk waar heel Nederland mee te maken heeft en ook wij in de Drechtsteden. Als er ontwikkelingen zijn, zullen we dat zeker meenemen in uw wekelijkse update. Dank u wel.

De voorzitter: Ja, volgens mij is het van belang dat wethouder Heijkoop de vragen die u mogelijk heeft, dat hij die allemaal voor vrijdag heeft, dan kan hij die in zijn update meenemen over dit onderwerp. Dan geef ik nu het woord aan mevrouw Marieke van Eck van Beter voor Dordt, die ook vragen heeft aan wethouder Heijkoop, over de gevolgen van de coronamaatregelen voor de kwaliteit van het onderwijs. Mevrouw Van Eck, u heeft het woord.

Mevrouw Van Eck: Dank u wel, voorzitter. Inderdaad, gezien de huidige situatie in het onderwijs, de sluiting van de scholen en de verlenging daarvan, maken wij ons toch wel zorgen over de kwaliteit van het onderwijs voor een groot aantal kinderen. In hoeverre heeft het college zicht op de knelpunten die het sluiten van scholen heeft op de ontwikkeling van kinderen, gelet op het feit dat niet alle kinderen de beschikking hebben over een laptop, of zelfs toegang tot internet? Niet alle ouders hebben natuurlijk de kennis en kunde om de kinderen te begeleiden bij hun taken voor school. Niet alle ouders hebben evenveel tijd, omdat ze soms ook zelf nog thuis werkprestaties moeten leveren. En we weten dat de scholen hier hun best voor doen, maar zijn jullie ook als college in gesprek met de scholen om eventuele knelpunten in kaart te brengen en waar nodig assistentie te verlenen?

De voorzitter: De wethouder.

De heer Heijkoop: Ja, voorzitter, ja, de zorgen, ik denk dat we die allemaal wel hebben. Het is nogal wat, vooral als de kinderen zonder school zitten en die periode die zal nog, enige weken in ieder geval, verlengd worden. Na de toch wel ingrijpende persconferentie van premier Rutte, ik meen dat dat op 12 maart was, waar het gaat over scholen, toen heb ik ook even een rondje gebeld die avond met de grote schoolbesturen, en nou ja, er waren wel wat vragen en wat dingen die we op moesten pakken, maar ik was vooral echt onder de indruk hoe de scholen gesteld stonden om het buitenonderwijs vorm te geven. Een dag later ben ik ook in een appgroep uitgenodigd met alle schoolbesturen waarin ze voortdurend elkaar op de hoogte houden en elkaar ook helpen met oplossingen. Nou, dat is gewoon heel goed om te zien, want je ziet dat ... nou ja, je ziet dat verschillende schoolbestuurders soms net wat andere accenten leggen. Dus ben ik dagelijks met ze in gesprek, maar ja, er gaan ook alleen al in het basisonderwijs tienduizend kinderen naar school, we hebben veertig scholen, dus is ook niet altijd even goed te doen. Maar ik durf wel te stellen dat door ... met een aantal heb ik wel regelmatig contact en door die appgroep, dat ik wel een redelijk beeld heb bij wat er leeft. En dan de leermiddelen, dat is een goede, twee weken geleden heb ik in ieder geval ook in die appgroep gevraagd: joh, beste mensen, hoe staat het met de leermiddelen, is er nog wat nodig van ons, kunnen de kinderen uit de voeten met wat jullie hebben? En toen hebben echt alle schoolbesturen gereageerd van ja, we hebben het onder controle, we hebben heel veel Chromebooks en andere laptops hier liggen. En een aantal kinderen kon ook geholpen worden door Stichting Leergeld, natuurlijk ook een club die hier een goede rol in kan vervullen. En zij weten ook dat mochten er problemen zijn, en dat heeft Leergeld ook al aangeboden, dan wordt er gelijk geschakeld met Leergeld en worden er middelen verstrekt. En dat is nog naast een landelijk initiatief om ook weer extra laptops aan te schaffen. Dus dat lijkt vooralsnog goed te gaan. Tegelijkertijd is daarmee niet het hele verhaal verteld, want u geeft terecht aan dat veel ouders vinden het lastig om dit goed te doen. Ja, zelf hebben wij ook schoolgaande kinderen en het vraagt veel structuur, het vraagt voorbereiding. En nou ja, ik had al veel respect voor leerkrachten, maar dat is alleen maar gegroeid. En zeker nu het wat langer gaat duren, is het heel belangrijk dat we, nou ja, dat we wel in gesprek blijven met het onderwijs en dat nou ja, met het ministerie van onderwijs scholen goed ondersteund kunnen worden. Want een groot aantal kinderen in Dordrecht

heeft al onderwijsachterstand en ja, over die jongeren hebben we extra zorgen, want ja, die kinderen leven ook vaak in gezinnen, nou ja, die wat taalarmer zijn en waar inderdaad soms ook bepaalde faciliteiten er niet zijn. Dus daar, ja, daar hebben we wel zorgen over. Ik heb gelezen ergens dat zo'n twintig procent van het thuisonderwijs moeizaam op gang komt. Nou, dat heeft ook met dit soort oorzaken te maken. Maar we hebben heel nauw contact met het onderwijs en ja, ook ... en wat wij kunnen doen, dat zullen we zeker doen. Maar nogmaals, daar begon ik mee en daar wil ik ook mee afsluiten, ik ben onder de indruk van wat het onderwijs zelf allemaal op poten heeft gezet en de kracht vanuit het onderwijs, zeker in combinatie met veel ouders die elke dag hun stinkende best doen om dit goed voor elkaar te krijgen.

Mevrouw Van Eck: Oké, nou, dat is goed om te horen in ieder geval, voorzitter, van de portefeuillehouder, en wij hopen dat het gewoon goed blijft gaan, dat u er oog voor blijft houden in de komende periode.

De heer Heijkoop: Ook deze ontwikkelingen zal ik meenemen in de wekelijkse update als er nieuws te melden is.

Mevrouw Van Eck: Graag, dank u wel.

De voorzitter: Oké, dank u wel, wethouder Heijkoop.

STUKKEN TER BESPREKING

- 4. Vaststellen Cultuurnota 'De kracht van cultuur, voor en door iedere Dordtenaar' (2511201)**
- 5. Brandbrief van H. van Dalen en E. Sep over de handelwijze van het gemeentelijk vastgoedbedrijf dat hen niet langer toestaat in hun atelier te wonen (2406191)**
- 6. Antwoordbrief Gemeente Dordrecht op Brandbrief over situatie van een aantal kunstenaars aan de Singel (2534240)**

De voorzitter: Nou, dan gaan we voor de eerste keer met elkaar naar een bespreekstuk. En dat is in dit geval het onderdeel Cultuurnota 'De kracht van cultuur, voor en door iedere Dordtenaar', de bespreekstukken 4 tot en met 6, daar zit ook een aantal brieven bij over het atelierbeleid. De raad heeft van het college een voorstel ontvangen voor nieuw cultuurbeleid, 'De kracht van cultuur, voor en door iedere Dordtenaar'. Bij het stuk zijn ook enkele brieven over het atelierbeleid en de commissie heeft eerder aangegeven deze te willen betrekken bij het nieuwe cultuurbeleid. Vandaar dat ze er ook bij staan. Vorige week heeft de beeldvorming plaatsgevonden. De commissie heeft zich laten informeren door middel van de insprekers en reflectie van buiten. Ook is een filmpje verspreid met reacties uit de Dordtse culturele sector en heeft de jongerenraad een advies gegeven. En vanavond is het debat in de commissie. Voor de bespreking van de Cultuurnota is geen specifieke politieke vraag afgesproken, en daarom het algemene vertrekpunt voor dit debat: kunnen fracties instemmen met de voorgestelde

Cultuurnota? En om te zorgen dat mensen weten waar ze aan toe zijn, stel ik voor om dat te doen via de sprekersvolgorde van de raad. Ik stel nu voor om te beginnen met twee minuten per fractie. En weest u ook duidelijk, als u al een idee heeft of dit als bespreekpunt in de raad te willen gaan doen, wat wordt dan uw politieke vraag en wat voor amendement of motie heeft u mogelijk al in het vooruitzicht. Ik geef de woordvoerder van Beter voor Dordt, geef ik hierbij het woord.

Mevrouw Van Eck: Dank u wel, voorzitter. Wij vinden het een goede nota, waarin duidelijk de wensen van de sector ook heel goed zijn meegenomen. Wellicht is het een idee om de cultuurmakelaar ook in te zetten als bruggenbouwer bij de professionals voor samenwerking en verbinding, want we kunnen ons voorstellen, zoals dat ook vorige week al genoemd is, dat dat een functie is die boven de partijen het beste werkt. Verder is het wel cruciaal voor wat betreft de uitvoering of onze gemeente zich dit nu kan permitteren, gezien de omstandigheden, want de cultuursector ook wordt helaas ernstig getroffen door de coronamaatregelen, en de oplossing zal niet voor alle partijen vanuit de landelijke politiek komen en er zal zeker ook lokaal iets gedaan moeten worden, wat dus geld gaat kosten. En houd je dan voldoende budget over om deze nota ook goed te kunnen uitvoeren? Dat is onze vraag.

De voorzitter: Oké. Oké, dat is het voor dit moment dan, Beter voor Dordt? Kan ik daarmee dan nu doorgaan naar de VVD-fractie, naar de woordvoerder van de VVD-fractie? Wethouder Sleeking die zal waarschijnlijk ook al aan ...

Mevrouw ...: Ik hoor de voorzitter niet meer.

De voorzitter: Mijn vraag was aan Beter voor Dordt dat hiermee de woordvoering op dit moment klaar is en dat ik door kan gaan naar de woordvoerder van de fractie van de VVD.

Mevrouw Van Eck: O, pardon, voorzitter. Ja, de woordvoering is klaar voor dit moment en u kunt verder.

De voorzitter: Dank u wel. Dan ga ik door naar de woordvoerder van de VVD.

De heer Merx: Dank u wel, voorzitter. Nou, mooi dat Beter voor Dordt nog anderhalve minuut overhoudt, want die heb ik heel hard nodig, om het volgende. Cultuur is voor de VVD ook heel belangrijk. Cultuur is bindmiddel. En ik had een hele prachtige tekst, maar die ga ik niet oplezen. Iedereen kan zich daarin verdiepen, iedereen kan zich erin verliezen, iedereen kan zich daarin ontwikkelen en ontplooien. Toch ziet u juist ook in deze tijd cultuuruitingen, muziek die gemaakt wordt voor mensen in eenzaamheid, dat dat een heel belangrijk iets is, dat dat als eerste wordt aangegrepen om in dit soort zware tijden mensen toch tot elkaar te brengen en te verbinden. En dat is dus heel erg belangrijk. Cultuur is ook vrijheid. Vrijheid om te uiten, vrijheid om te denken, vrijheid om te zijn wie je wil zijn, dat is heel belangrijk. Vandaar dat cultuur voor de VVD heel belangrijk is.

De heer Van Verk: Voorzitter.

De voorzitter: De heer Van Verk heeft een vraag. De heer Van Verk heeft het woord.

De heer Van Verk: Nou, ik heb geen vraag, maar ik hoor dat iemand zit te typen op het toetsenbord. En dat is een heel hinderlijk geluid, want dat wijkt erg af van hetgeen wat er gezegd wordt. Dus ik zou willen verzoeken dat iedereen toch wel luistert en niet gaat zitten typen, want dat verstoort de vergadering.

De voorzitter: Dank u wel voor uw hulp, mijnheer Van Verk. Gaat u verder, mijnheer Merx.

De heer Merx: Jammer dat er iemand zit te typen terwijl ik dit aan het uitspreken ben, want iemand is dan niet aan het luisteren, en dat is ook jammer. Maar goed. Cultuur in Dordrecht gaat ook gewoon echt heel erg goed. Wij staan met onze culturele voorzieningen volgens de atlas op plek 15. Dat is een hele mooie plek. Evenementen scoren een 8, cultureel aanbod een 7,6 en de actieve cultuurbeoefening een 7,3. Voorzitter, dit zijn gewoon echt hele goede cijfers. En als ik naar de OCD kijk, 85 procent van de Dordtenaren mist helemaal niets, met uitzondering weliswaar van klassieke muziek, theater en wat meer voor kinderen. Dan staat er nog wel een waslijstje onder, maar die scoren wat minder hoog. Maar dat is ook verklaarbaar. De Cultuurnota 'De kracht van lokaal' van 2011 tot 2014 hebben we enorm geïnvesteerd in stenen, maar ook de focus aangebracht in ons beleid. Geen duizend bloemen laten bloeien. Dat maakt het zo krachtig, want sterk maken wat sterk is, met de focus op cultuurhistorie, erfgoed en beeldende kunst, dus waar Dordrecht ook sterk in is, podiumkunsten met het accent op muziek en locatietheater. En doordat die focus verlegd is, hebben we gewoon zo goed met zijn allen kunnen presteren. Het heeft ook heel veel geld gekost, maar dat is het ook waard, want het is van belang, die cultuur, ook voor onze groeiambitie, want cultuur is een belangrijke bindende factor voor mensen en bedrijven die naar de stad willen komen. En ook vandaar dat het zo belangrijk is. Maar als je dan kijkt naar deze visie, we zijn ruim zes jaar verder, en dan sla ik een hele hoop tekst over, maar dan heb ik toch wel een beetje moeite gehad met het zoeken naar wat willen we nou eigenlijk bereiken met deze visie? Er is een heel proces op losgelaten, overigens complimenten daarvoor, waar met iedereen en met alles gesproken is op de meest uiteenlopende manieren. Echt iedereen is betrokken geweest, aan het onderzoeken geweest, en dat maakt ook dat het op een gegeven moment gaat lijken, maar ik wil daar graag ook de mening van anderen over hebben, dat het een soort wensenlijst is geworden. Per taartpunt, om het zo maar even te noemen, is een aantal wensen op een rijtje gezet, waardoor ik op een gegeven moment niet meer precies kan duiden: wat willen we nou precies bereiken en wat is daarvoor nodig? Wat is onze missie, wat is onze visie en hoe is de strategie om dat te gaan bereiken? Want nu is het, ja, een aantal wensen worden ingewilligd, een aantal wensen worden niet ingewilligd. Nou ja, ik lees wat voor, voor Hollands Diep gaat de subsidie omhoog, er moet een productiehuis komen in het Energiehuis, een productiefonds voor professionele makers, wie bepaalt dan vervolgens of iemand professioneel is of niet? 0,5 fte beeldende kunst loket, onderzoek naar de mogelijkheden voor levensonderhoud en werkruimte kunstenaars, huurovereenkomsten voor vijf jaar voor de verlenging, ook nog even met energiemeter, ik vind dat echt een verrassing tussen alle cultuur, dat we ook nog de

energiemeter opnemen in de Cultuurnota, verhogen subsidie musea, stadsdichter, subsidie voor nieuwe culturele activiteiten, buitenschoolse cultuureducatie tot 27 jaar. Ik vraag me af, als je op je 27^e nog op school zit en nog voor buitenschoolse activiteiten in aanmerking moet komen, waar is er iets mis gegaan? 1 fte cultuurcoach bovenop de bestaande 2,5. Ik heb overigens gekeken op de website van de gemeente, maar ook die van ToBe naar de cultuurcoaches. Ik kon daar eigenlijk helemaal niks over vinden, maar misschien heb ik verkeerd gezocht en wil iemand mij daarin helpen, maar ik vond het gewoon niet, dus als er over 2,5 niets is te vinden, gaan we dan die ene extra wel vinden? Nou, zo gaat dat nog wat door. Voorzitter, als het dus aan de VVD ligt, ik kom nu wel tot een afronding, is cultuur heel belangrijk. Wat willen we bereiken? Onze ambitie is dat we onze plek 15 handhaven. Het hoeft niet hoger, mag hoger als het kan, maar laten we ons best doen om dat te handhaven. En we moeten vooral inzetten op daar waar wij sterk in zijn. En dat is blijven investeren op onze cultuurhistorie en podiumkunsten. Voorzitter, ga niet ... en gooi het kind niet met het badwater weg. Dat is een harde oproep van de VVD. En bouw die sterke punten verder uit. Zorg dat we in de top drie van de evenementensteden blijven en handhaaf het huidige cultureel aanbod. Maar aanvullend daarop, ontdek en koester talent als rolmodel en als ambassadeur van onze stad. Jong geleerd, namelijk, is oud gedaan. Zorg dat de jongeren in de wijken, op scholen, in aanraking komen met diverse vormen van cultuur. Sport en cultuur zijn bindmiddelen. Maakt cultuurbeoefening zoals muziek maken ook nog eens heel goed voor de cognitieve ontwikkeling en het leren samenwerken. Voorbeeld, voorzitter, doet volgen. Koester nog eens het jonge talent, investeer daarin, en dan heb ik het over echt talent, beoordeeld door vakmensen en niet het talent waarvan de ouders vinden dat het een enorm talent is, maar mensen die met een objectief beeld kunnen beoordelen of in een talent geïnvesteerd moet worden, als rolmodel straks voor andere jongeren en als ambassadeur voor onze stad. Voorzitter, ik laat het hier korthedshalve maar bij, want ik ben volgens mij over mijn twee minuten heen.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Merx. Voor mij was de tijd geen probleem. Ik geef het woord aan het CDA, ik weet niet of die inmiddels ... Nee, zijn niet vertegenwoordigd. Nou, D66 is door mijn voorzitterschap vanavond ook niet toegestaan om een woordvoering te doen, dus dan gaan we door naar de woordvoerder van GroenLinks.

Mevrouw Kruger: Voorzitter, dank u wel. Ik ben heel blij dat ik na de VVD mag, want de heer Merx heeft zijn woordvoering gehouden die ook, ja, uit mijn hart had kunnen komen. De vragen wat gaan we nu precies doen, wat willen we precies bereiken en het lijkt een soort wedstrijdje, nou, dat stond ook in mijn woordvoering. Toch kunnen we wel zeggen dat we echt blij zijn dat die Cultuurnota er nu eindelijk ligt. Het is er van gekomen, er ligt een document, en een document wat veel punten uit ons verkiezingsprogramma ten aanzien van kunst en cultuur beschrijft. Maar de nota begint met het feit dat er in 2014, toen een feitelijke herijking op het toenmalig cultuurbeleid nodig was, geen financiële ruimte was voor een nieuw beleid. Nou, wij vinden dat natuurlijk flauwekul. Er zijn altijd financiële mogelijkheden en het is maar welke keuzes je maakt. Soms heb je meer te kiezen dan een andere keer. En beter had er gewoon eerlijk gezegd dat er geen plaats was voor kunst en cultuur omdat men het belang er

niet van inzag. Nou, dat gaan we nu natuurlijk anders doen, want wij zijn van mening dat onze financiële middelen slim ingezet moeten gaan worden. We moeten volop gebruik gaan maken van de geboden Rijksregeling van 2021-2024, de stimulering van het landelijk fonds. En betrek vooral jongerenwerk hierbij. Ik bedoel, we moeten niet gaan kijken of we dit wel kunnen, maar gewoon gaan doen. We gaan cultuureducatie stimuleren in iedere wijk en op iedere school. Want zoals ook de heer Merx al zei, kinderen die opgroeien met muziek kunnen beter leren en zullen beter met elkaar leren omgaan. Maar wij vragen ons wel af de belangrijkste locatie waar het geboden wordt, blijft het Energiehuis. Hoe krijgen we dan die culturele activiteiten meer naar de wijken? ... zich te emanciperen en te ontwikkelen. Het kan daarom een goede component zijn in de zorg. Theater, muziek helpen mensen herinneren, helpen mensen Voor muziek, theater, sport en spel is nauwelijks tot geen geld in de zorg, terwijl deze zaken fundamenteel helpen aan een betere levensomstandigheid van degenen die het nodig hebben. Breng werkers in het sociale domein en kunstenaars bij elkaar en laat hen de uitdagingen en aanbevelingen vormgeven. De kunstenaar maakt muziek, ... ervaart, beleeft en doet mee.

De voorzitter: Mevrouw Kruger.

Mevrouw Kruger: De gezondheid stijgt significant.

De voorzitter: Ja, een mooi zin. Even een puntje. Ik kijk even naar mijnheer Merx, die wil even wat met u gaan wisselen. Mijnheer Merx.

De heer Merx: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, mevrouw Kruger noemde het al en ja, ik heb hem even geschraapt uit mijn vraag, maar u had ook eigenlijk de vraag van waar vinden we deze notitie, ja, het is niet te lezen, volgens mij.

Mevrouw Kruger: Ik zie heel vaag een plaatje met kleurtjes.

De heer Merx: Wacht even, niet vervagen, misschien helpt dat. Waar kunnen we die terugvinden in de visie? Dat was toch ook uw vraag hè?

Mevrouw Kruger: Ja, jazeke, zeker.

De heer Merx: De uitgangspunten cultuurbeleid.

Mevrouw Kruger: Jazeke.

De heer Merx: Waarom een eigen fonds als we ook vooral uit het Rijk een fonds moeten geïntroduceerd.

Mevrouw Kruger: Nou ja, ik denk, als je dat goed leest, het Rijksfonds, dan is het de bedoeling dat dat ook aanvullend is voor het totaal, of onderbouwend aan het ingezet lokaal geld. Dus met subsidies die aangevraagd worden, ik geloof veertig-zestig-procentregeling, zo is dat ook met de Rijkssubsidies die er komen en moeten we wel laten zien dat we zelf ook iets willen en daar ook een bepaalde investering in doen. Maar

ik lees het in de hele nota niet echt terug en het is van zo'n fundamenteel belang dat we daar naar gaan kijken.

De heer Merx: Daar ben ik het mee eens.

Mevrouw Kruger: Nou, geweldig.

De heer Merx: Ik ga eraf, althans ik haak niet af, maar ik sluit hier de microfoon en de camera.

Mevrouw Kruger: Oké, dan ga ik weer even verder.

De voorzitter: Mevrouw Kruger, gaat u verder.

Mevrouw Kruger: Oké. Nou, over diversiteit en inclusie, daar willen we wel zeggen: iedereen moet kunnen meedoen. Dat staat in de nota, maar dat vindt GroenLinks uiteraard ook. Dat niet alleen de mensen naar de kunstuitingen komen, maar breng ook mensen naar die kunstuitingen, breng het naar de wijken. Betrek meer mensen van verschillende culturen bij elkaar. En volgens ons is de wijk Krispijn er een voorbeeld van, als je kijkt naar de Koloriet en naar de Buitenwacht. Dan komen we op beeldende kunst en vormgeving, want in de nota staat dat het college het belangrijk vindt om professionele beeldend kunstenaars en vormgevers aan onze stad te verbinden, die dan in zo'n stad kunnen wonen en werken. En juist daarom zijn ateliers zo belangrijk. Er is eindelijk geconstateerd dat de ateliers in Dordrecht toch wel aan de prijs zijn en dat er behoefte is aan betaalbare ateliers. Gemeentelijke ateliers, zoals het er staat, gaat een begrip worden. Er is goede aanzet gemaakt tot dit beleid, waarin nog wel het een en ander uitgewerkt moet worden. Gemeentelijke ateliers worden aangegaan voor een periode van vijf jaar en kunnen dan weer op contract met vijf jaar worden verlengd. Hoe vaak kan dat verlengd worden? Want laten we wel wezen, het leven van een kunstenaar is vaak geen vetpot. En veel kunnen net het hoofd boven water houden, ook al werken ze zich uit de naad. Voorzitter, op een of andere manier is er gekozen om niet meer te kunnen wonen, lees ingeschreven staan op het bevolkingsregister op hetzelfde adres waar men werkt, terwijl het wel mogelijk is om er 24 uur per dag, zeven dagen per week aanwezig te zijn in het atelier.

De voorzitter: Mevrouw Kruger.

Mevrouw Kruger: Ja, mijnheer de voorzitter.

De voorzitter: U gaat weer een gesprekje voeren met mijnheer Merx. Mijnheer Merx, u heeft het woord.

De heer Merx: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, een vraag aan mevrouw Kruger, want ja, ik heb een hele hoop overgeslagen uit mijn tekst, ik ben blij dat u dat noemt. Die vijf jaar, daar verbaasde ik me eigenlijk een beetje over, en als aan de voorwaarden voldaan wordt, weer een termijn van vijf jaar. Terwijl het iets is wat kennelijk een schaars goed is, zou ik zeggen: nou, iemand krijgt vijf jaar de kans om er iets van te maken, zo'n

gemeentelijk atelier en als het na vijf jaar niet gelukt is, ja, dan houdt het misschien gewoon op. En ja, een loodgieter en een bakker, als die geen klanten krijgen, ook na vijf jaar niet, dan houdt het gewoon op. En dat is één, bent u dat met mij eens hè, dus maximaal vijf jaar en dan moet je het echt zo goed gemaakt hebben dat je een eigen atelier kan bekostigen. En twee is, er staat ook nog iets, extra voorzieningen voor levensonderhoud, en ik begon er al over hè, mensen moeten heel hard werken om in hun levensonderhoud te kunnen voorzien, maar extra, zo lees ik het althans, bovenop de al bestaande sociale middelen en andere middelen voor kunstenaars om, ja, om te kunnen leven. Ja, of je levert werk wat verkocht wordt en je kan ervan leven, ja, of je moet een andere baan gaan zoeken, zou mijn simpele redenering zijn. Hoe kijkt u daar tegenaan?

Mevrouw Kruger: Nou, ik kijk er net iets anders tegenaan, want ik vind inderdaad een hele simpele beredenering. Ja, het zou eigenlijk gek zijn als we het helemaal met elkaar eens zouden zijn zomaar. Nee, kijk, u heeft gelijk als er gezegd wordt: je moet wel iets presteren, en als dat echt niks wordt, dan moet je er gewoon mee stoppen. Daar ben ik het helemaal mee eens, dat geldt voor ieder beroep. Maar we moeten niet vergeten dat de meeste kunstenaars zijn gewoon niet anders als zzp'ers. En ook al hebben ze goede opdrachten die ze gaan uitvoeren, dan nog is het vaak onmogelijk om van dat geld dat ze dan verdienen goed rond te kunnen komen. Dan moet je echt heel veel opdrachten hebben. Heel veel kunstenaars hebben er ook nog banen bij, als ze bijvoorbeeld les geven op scholen, workshops geven. Het is nou eenmaal zo, ik heb weleens, iemand die vroeg ook: ja, maar waarom moet iets nou zoveel kosten? Toen zei ik van nou, iemand werkte dus bij het ministerie van Buitenlandse Zaken, dan zei ik: jij moet weleens een beleidsstuk schrijven. Ja, dat klopt. Ik zeg nou, voor dat beleidsstuk krijg je tweehonderd euro, meer niet. Ja, maar ik werk er twee maanden aan, dus hoe ga ik dat dan doen? Ik zeg: nou, dat is precies wat een kunstenaar ook heeft, die krijgt een x bedrag voor een kunstwerk, maar werkt er soms maanden aan, het ontwerp en noem allemaal maar op. Dus ja, concreet is het gewoon, soms kan je niet zeggen van nou, na vijf jaar heb ... Als je maar laat zien dat je bezig bent en je werk goed doet, dan is het volgens mij goed te verantwoorden waarom dat je dan nog in zo'n atelier zou mogen wonen.

De voorzitter: Mevrouw Kruger, volgens mij heeft u uw punt op dit wel gemaakt. Heeft u nog een aanvullende vraag, mijnheer Merx?

De heer Merx: Nou ja, meer een aanvullende opmerking. Ik vrees dat hier dan de wegen van GroenLinks en de VVD even wijken van elkaar, omdat wij echt van mening zijn dat ja, je moet het gewoon goed doen. En als je het niet goed genoeg doet en je kunt je brood er niet mee verdienen, dan moet je een andere baan gaan kiezen, net zoals alle andere zzp'ers die het zout niet in de pap verdienen, ja, die zullen dan ook op een gegeven moment iets anders moeten gaan doen. En dat vind ik al heel ruimhartig, als je op kosten, of gedeeltelijk op kosten van de gemeenschap vijf jaar lang in een gemeentelijk atelier kan, waar heel veel andere zzp'ers die ook graag goedkoop in een pand van de gemeente zouden willen zitten.

Mevrouw Kruger: Ja, mag ik daar toch nog even kort op antwoorden, voorzitter? Want u kunt dat nou wel zo makkelijk zeggen, goedkoop in een pand van de gemeente. Er zijn heel veel beroepen die niet anders dan gesubsidieerd worden door de gemeente, en als we dan gaan kijken wat daar voor productiviteit uit komt, kan je ook niet altijd zeggen van nou, ga maar een andere baan kiezen, of zoek het maar uit. Ik vind dat, daar moeten we het nog maar eens een keer uitgebreid over hebben, daar zijn we het inderdaad niet over eens.

De voorzitter: Gaat u verder met uw betoog, mevrouw Kruger.

Mevrouw Kruger: Ik ga even verder, ja. Want dan kom ik toch even nog terug op de ateliers, want ...

De voorzitter: Mevrouw Kruger. Mijnheer Van Verk ...

Mevrouw Kruger: Kan ik verder, of?

De voorzitter: Nou, mijnheer Van Verk wil ook even wat zeggen.

Mevrouw Kruger: Oké.

De heer Van Verk: Nou, ik hoor mevrouw Kruger zeggen dat er veel beroepen zijn die gesubsidieerd worden die ook nauwelijks productiviteit hebben. Zou ze dat kunnen duiden? Want dat vind ik nogal een uitspraak.

Mevrouw Kruger: Ik bedoel niet te zeggen, mijnheer Van Verk, dat gesubsidieerde beroepen, dat die ook niet veel aan productiviteit hebben. Ik zeg: dat kan discutabel zijn. Niet iedereen die een baan ... Banen bij de overheid, die worden ook gesubsidieerd, zo kan je dat noemen. Nou, dat moet u toch met mij eens zijn dat niet iedere werknemer even hard werkt en altijd de juiste productiviteit levert en toch iedere maand zijn salaris krijgt.

De heer Van Verk: Voorzitter, laat ik het zo zeggen: ik ga me geen oordeel vormen over de wel of niet productiviteit van onze werknemers. Ik ga er vanuit dat elke werknemer gewoon hard werkt voor zijn centen en dat blijkt ook indertijd wel.

Mevrouw Kruger: Precies, en dat doen de kunstenaars ook. Ik ga eventjes verder, want dan kom ik toch even bij dat stuk atelier, want ...

De voorzitter: Heel even wachten, mevrouw Kruger. Ik wil namelijk even een puntje van orde maken, want ik wil echt aan u allen verzoeken om via de vergaderchat het woord aan mij wil vragen. Dat hebben we aan het begin van de avond zo afgesproken. Mevrouw Kruger, u mag verder.

Mevrouw Kruger: Oké, dank. Kort nog even over die ateliers, want ik wil even nog specifiek het atelier noemen op Singel 222, waar al jaren gedoogbeleid is voor het hybride leven, wonen/werken. Daar is al jaren een gedoogbeleid voor en GroenLinks pleit er dan ook voor, met de woningnood zeker ook in ogenschouw nemend, om ook in

Dordrecht te kijken of we dit wonen en werken mogelijk kunnen maken en wat we al hebben, houden, en zien wat er aan moet veranderd worden om bijvoorbeeld de brandveiligheid te garanderen. Dan even over muziek. Super dat er poppodiumcollectief is ontstaan. Helaas is dat net ontstaan, waardoor ja, door de hele coronacrisis niet kunnen laten zien wat er nu allemaal op het programma staat. Maar we zien daar een goed voorbeeld in hoe er samengewerkt wordt onderling, maar vooral ook met andere culturele partners hier in de stad, samenwerking met grote evenementen, ook om deze meer uit te rollen op onderdelen naar de wijken toe. Ik ben bijna klaar, voorzitter. Over alle sectoren op kunst- en cultuurbeleid valt nog veel te zeggen, zowel op professioneel gebied als bij de amateurkunst. We hebben het allemaal in Dordt. We zullen het moeten koesteren, omarmen en meer de ruimte moeten geven om te ontwikkelen. We zullen het moeten mogelijk maken, soms financieel, soms door beleidsmatige ondersteuning. We hebben nu een schitterende broedplaats als DOOR, maar wat we weten is dat dit maar tijdelijk is, en hoe hard wordt er gewerkt aan een alternatief? In Dordrecht zijn verschillende plaatsen, gebouwen, die GroenLinks behouden zou zien willen voor de gemeente en voor kunst en cultuur. Ik wil er zomaar een paar noemen, de Biesboschhal, ..., de bibliotheek, de jazzsoos, Pictura, voorzitter, het is een kwestie van keuzes maken. Laten we die keuzes gewoon goed gaan maken en een samengaan van sociaal, maatschappelijk en economische beweging ondersteunen. Kunst is kopen, kunst en cultuur is genieten, verwonderen, lerend, vormend en verbindend. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Kruger. Dan check ik even of mevrouw Mafalda Weerts van het CDA inmiddels bij ons in de commissie is aangekomen.

Mevrouw Kruger: Voorzitter.

De voorzitter: Eerst even kijken naar mevrouw Weerts.

Mevrouw Kruger: Ja, daar wilde ik even wat over zeggen.

De voorzitter: Zegt u het maar.

Mevrouw Kruger: Ik heb net een appje van haar gekregen dat het haar niet lukt om bij deze commissie aan te sluiten en ja, nou, dat is het.

De voorzitter: Nou, dank.

Mevrouw Weerts: Ik ben er inmiddels wel bij, ik kom nu net binnen. Hallo. Gelukt, eindelijk.

De voorzitter: Welkom, mevrouw Weerts. En u krijgt gelijk het woord om uw inbreng te doen over de Cultuurnota. We hanteren de volgorde van de gemeenteraad. U was zonet niet bij ons, dus we hebben nog een paar fracties voor laten gaan. Nu bent u aan de beurt en nou, gaat uw gang.

Mevrouw Weerts: Nou, dank u wel, ik hou het kort. Wij vinden dat het heel goed is, een goede basis, dat er een nieuwe Cultuurnota is, hij was echt te lang uitgebleven. Goed

voor de maatschappelijke en economische positie van onze stad. Ook de beeldvormende bijeenkomst van vorige week, dat mag herhaald worden, was een uitstekend idee, heel goed. Maar de aandacht voor de kleinschalige professionele initiatieven, alsmede voor de amateurkunst, dat valt steeds erg in het niet, dat wordt marginaal aandacht gegeven in de Cultuurnota. En we vragen ons af hè, de Cultuurnota gaat nu meer vanuit stedenbouw naar een programmering toe, en welke programmering denkt men nu uit te voeren voor de amateurkunst en de kleinschalige professionele initiatieven? Die kunnen we niet terugvinden en daar willen we graag nadere uitsluiting over hebben welke programmering men wil gaan uitvoeren. Ook valt ons op dat de ophoging van het budget, dat dat weinig mogelijkheden biedt uit de hoogte van deze Cultuurnota, en we blijven dus als CDA aandacht vragen voor de amateurkunst. Dus dat is eerlijk gezegd mijn grote punt wat ik wilde zeggen over de nieuwe Cultuurnota. En dan meteen naar het atelier toe van de mensen die daar worden bedreigd met een huisuitzetting. Ik zou willen vragen, gelet op de huidige omstandigheden wegens het coronagebeuren, dat het onwenselijk is om dat nu door te zetten, stel deze gebeurtenis sowieso een half jaar uit en probeer dan onderling eruit te komen met een oplossing, dat er toch uiteindelijk een einde aan wordt gemaakt, en dan zonder dat dan een precedentwerking wordt geschapen naar anderen toe om alsnog deze ruimte te gaan gebruiken voor woninggebruik. Dit moet eenmalig blijven, het moet beëindigd worden, maar wel op een maatschappelijk verantwoorde manier en niet onder deze omstandigheden, dat mensen onder deze omstandigheden op straat kunnen komen. Daar zijn we geen voorstander van. Nou, tot zover nog hetgeen wat ik even in het kort nog naar voren wil brengen. Dank u wel voor het woord.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Weerts. Dan kunnen we denk ik nog één woordvoerder voor de pauze gaan doen. En dat is de woordvoerder van de ChristenUnie/SGP. Wie mag ik het woord geven? Sorry, mijnheer Merx.

De heer Merx: Misschien dat ik nog heel even een vraag mag stellen aan mevrouw Weerts.

De voorzitter: Dat mag.

De heer Merx: Welke rol ziet u voor de overheid, en met name dan voor de gemeentelijke overheid, weggelegd als het gaat om amateurkunst? Dat zijn de mensen zoals u en ik die misschien eens een keer een muziekinstrumentje bespelen, of een kwast vasthouden, of andere dingen gewoon leuk in de vrije tijd doen. Waarom moet de overheid zich daarmee bemoeien en welke rol dan ziet u dat voor zich?

Mevrouw Weerts: Ja, ik wil dat niet meteen als bemoeien betitelen. Het gaat mij erom dat mensen allemaal een kans moeten krijgen om zich te kunnen ontwikkelen. Het heeft verbindende werking. Kijk, we hebben met zijn allen een groot aantal wijken, om die ook verder te ontwikkelen in Dordrecht. Dat soort van kunstontwikkeling met elkaar zou een hele goede ontwikkeling kunnen zijn, ook weer voor de wijkvorming met elkaar, dat men meer één is met elkaar. Men moet met elkaar samenhang kunnen voelen en ook is het belangrijk dat mensen zich kunnen gaan ontwikkelen door het uitvoeren van kunst. Het werkt goed op de gezondheid, het heeft een hele grote rol voor mensen om actief te

kunnen zijn. Het hoeft niet meteen bemoeienis te zijn, maar ondersteuning, dat zou ik een mooier woord vinden, dat vind ik wel op zijn plek, want dat gaat wel de gemeenschap aan. We kunnen daardoor zelfs kosten drukken op de zorg, bijvoorbeeld. Ik weet niet of zojuist mevrouw Kruger dat heeft gezegd, ik weet dat zij ook een voorstander is, maar daar schaar ik mij ook achter. Het heeft ook een goed effect op de gezondheid, om dat verder naar boven te brengen, dat iedereen zich beter gaat voelen. Mensen die in ziekenhuizen liggen en die met muziek bezig zijn, die knappen op, noem maar op het kan hè, het kan opknappen, vlugger. En dat herstel, dat werkt dus de kosten weer verlagend, hè, dat werkt verlagend en dat mag verder doorgezet worden. Dus alleen al daarvoor vind ik het belangrijk dat er in ieder geval ondersteuning komt vanuit de overheid om een bepaalde richting te gaan, in hoeverre ze verder kunnen worden opgeleid, in hoeverre ze zich verder kunnen ontwikkelen daarin, dat is goed voor niet alleen het individu, maar ook voor de maatschappij en voor de stad als Dordrecht. Het zal versterking zijn.

De voorzitter: Mevrouw Weerts.

Mevrouw Weerts: Ja.

De voorzitter: Ja, ik wilde alleen vragen aan de heer Merx of u daar nog op wilt reageren, en anders dan geef ik mevrouw Kruger het woord.

De heer Merx: Ja, heel graag, voorzitter, een prachtig pleidooi waarom het ook nog belangrijk is, dat sluit redelijk aan op wat ik gezegd heb, alleen waar onze wegen zich lijken te scheiden, is dat ik nog geen helder antwoord heb gekregen wat nou, welke vorm dan meer zeg maar aan ondersteuning dan we nu al doen hè. We hebben natuurlijk ToBe, waar iedereen wat kan doen. Er zijn heel veel particulieren, mensen die schilderles geven, die nou ja, van alles en nog wat leren. Wat voor ondersteuning ziet u dan nog meer die de gemeente moet gaan faciliteren voor amateurs zoals u en ik?

Mevrouw Weerts: Nou, bijvoorbeeld meer ruimte ter beschikking stellen om ook daadwerkelijk met elkaar die kunstontwikkeling te kunnen doormaken, maar ook bijvoorbeeld om docenten en andere mensen die meer knowhow hebben, om die dat te laten delen met deze mensen. Daar zijn niet altijd de gelden voor bij de mensen die dat zeg maar uit hoofde van amateurisme doen, dus dan zou dat wel weer vooruit kunnen gaan. En omdat financiële middelen vaak ontbreken, zou het fijn zijn als dat meer wordt gedeeld vanuit grotere projecten, dat daar wat meer uitwisseling kan gaan plaatsvinden. En ook dat zou een keer verder onderzocht moeten kunnen worden.

De heer Merx: Voorzitter, één laatste vraag. Ik heb het hele OCD-rapport grondig doorgelezen, en dat is heel positief over de Dordtse cultuur, het kan ook altijd beter, ook op het gebied van amateurkunst en dat soort zaken. Ik zie die behoefte, zie ik daar niet direct in terugkomen. Misschien heeft mevrouw Weerts dat wel gezien, dan kan ze mij daar even bij helpen, waar ik dat gemist heb.

Mevrouw Weerts: Ik vond het teleurstellend, want ik zag het er ook niet in terugkomen, maar ik weet inmiddels genoeg uit de mensen waar ik mee omga, dat die behoefte er is.

En kijk ook naar de ontwikkeling, naar de initiatieven die er komen op dat gebied, die is er wel degelijk. En dat verbaast me dat daar ... ik mis dat ook eerlijk gezegd, dat klopt, ik ga dat niet betwisten. Maar ik vind dat persoonlijk jammer, ik ben het er gewoon niet mee eens.

De heer Merx: Voorzitter, ja, nou ja, u kunt het wel of niet eens zijn met dat onderzoek dat uitgevoerd is door het OCD, ik verwijs naar de nota, ik verwijs naar het onderzoek van het OCD, waar ik niet ben tegen gekomen dat men daar behoefte aan heeft. Er zijn allerlei behoeftes zoals klassieke muziek, meer voor kinderen hè, en nog wat, top drie, theater. Dat zijn dingen waar mensen meer behoefte aan hebben, maar ondersteuning van amateurkunst ben ik daar niet in tegengekomen, in het OCD-onderzoeksrapport dat een behoorlijk gedegen onderzoek heeft gehad.

Mevrouw Weerts: Dat wil ik niet verder betwisten, maar toch vind ik het jammer dat het er niet in naar voren komt, want er is wel degelijk maatschappelijke behoefte aan om samen met elkaar te zingen, ik noem maar een voorbeeld, echt, daar is wel degelijk vraag naar en daar moet men ruimte voor hebben, men moet er ook in onderwezen kunnen worden en daar moet men ondersteuning in kunnen vinden. En dat wil ik toch echt wel bepleiten.

De voorzitter: Oké, ik geef nu eerst denk ik het woord even aan mevrouw Kruger, want die was voor mevrouw Jager. En ik moet echt van de regie om negen uur, moet ik even pauze gaan houden, omdat er technisch onderhoud nodig is om het vervolg van deze vergadering goed te kunnen blijven doen. Mevrouw Kruger.

Mevrouw Kruger: Oké, voorzitter, nou, dan zal ik het kort houden, want ik wilde dus inderdaad min of meer hetzelfde antwoord geven als mevrouw Weerts al gezegd heeft over wat er dan gefaciliteerd moet worden, vooral de ruimtes en ook dat ondersteunen van professionele krachten die mensen kunnen helpen hun hobby uit te voeren. En dat is iets meer, mijnheer Merx, als een kwastje vasthouden of een puzzelstukje op de juiste plaats leggen. Het is echt ook het hele sociale gebeuren. Vroeger hadden we heel veel buurthuizen waarin juist ook dat soort dingen plaatsvonden. En dat is iets waar we meer naar moeten kijken. En ook al staat het niet in het OCD, ik heb het er niet in terug kunnen vinden, dan wil dat misschien ook zeggen dat daar niet specifiek naar gevraagd is. Dus misschien moet u daar nog een apart onderzoek voor doen, maar ik ga er vanuit dat het zeker nodig is, en ik heb dezelfde mening als mevrouw Weerts, dat ik ook hoor dat men vaak op zoek is van waar zou ik nou eens iets uit kunnen voeren? En dan kan je het ook nog hebben over de communicatie daarover. We hebben tijdens één van de bijeenkomsten in het Energiehuis kunnen zien wat daar zich allemaal afspeelde. Ik heb de meeste mensen horen zeggen: goh, dat wist ik niet. En dat waren vooral ook activiteiten, bijvoorbeeld met verstandelijk beperkten of met ouderen die aan een bepaald soort gymnastiek deden, men weet het niet dat zich dat afspeelt, moet je toevallig tegenkomen. Dus ja, de communicatie, dat zal dan verbeterd moeten worden.

De voorzitter: Mijnheer Merx, wilt u daar nog op reageren?

De heer Merx: Ja, heel kort. Dank, mevrouw Kruger, '...', het is er gewoon en misschien moeten we er iets beter over communiceren dat het er is en waar mensen kunnen zijn, moeten zijn voordat we nog eens een keer extra op gaan investeren in iets wat uit het OCD-rapport niet meteen als nou, in de top tien naar voren komt van waar mensen behoefte aan hebben. En zeker als het er al is, laten we daar dan gewoon beter gebruik van maken.

Mevrouw Kruger: Nou, en dan inderdaad de communicatie. En dat is ook wel eerder gezegd, we hebben een marketingtoestand, ik ben even de naam kwijt, maar cultuur te marketingen, dat is een specifieke deskundigheid en daar zullen we dan wat meer in ... daar zullen we dan wel wat meer in moeten investeren.

De voorzitter: Oké. Mevrouw Jager, u wilde ook wat zeggen.

Mevrouw Jager: Nou, daar heb ik dan nog één minuut voor, begrijp ik. Ik wilde alleen maar even zeggen eigenlijk tegen mijnheer Merx met name, er was een tijdje dat er een groot gebouw was op de Eulerlaan, waarin allerlei ateliers zaten, waarin heel veel les gegeven werd in allerlei dingen en dat was van de gemeente, dat gebouw, en dat werd gehuurd en op een gegeven moment is dat afgestoten. Nu hebben die mensen die daar in die ateliers werkten en die heleboel mensen die daar les hadden, dat heeft zich over allerlei plekken verspreid, bijna allemaal naar Zwijndrecht en dat gaat prima, met die mensen. Maar het is wel duur en je moet wel behoorlijk bij kas zijn, wil je daaraan mee kunnen doen, aan dat soort dingen. Het zou prachtig zijn als er op een gegeven moment ergens anders broedplaatsen à la DOOR kwamen, maar gewoon waar les gegeven kan worden in ruimtes die op een lokaallijn '...' (geluid valt weg) of een kwastje vast te houden, of iets in elkaar timmeren, want mensen hebben daar enorm veel plezier in als dat kan, en doordat dit soort dingen afgestoten is, zijn er ook een heleboel die hiervan verstoken blijven. En dat vind ik toch wel heel erg jammer.

De voorzitter: Oké, dank u wel. Nou, ik heb nu echt te horen gekregen dat wij vanwege noodzakelijk onderhoud twintig minuten deze vergadering moeten pauzeren. Ik zie u dus allemaal en hoor u allemaal graag weer om tien voor half tien. Tot straks.

Schorsing

De heer Boersma: Allereerst, van onze kant waardering voor de manier waarop de nota tot stand gekomen is. Veel betrokkenheid vanuit de stad en vanuit de cultuursector, dat vinden we heel positief. Terecht wordt er veel aandacht gegeven aan investering in programmering, en niet in steen. Wat ons betreft is dat een prima idee om nu echt te investeren op de programma's en daarbij wordt ook de grotere culturele rol van het Energiehuis genoemd. Wat ons betreft is dat ook prima, alleen moeten we wel uitkijken dat we dan niet weer tonnen uiteindelijk extra geld in het Energiehuis hoeven te stoppen. Dus vooral inzetten op programmering. We vinden het ook terecht dat er wordt aangesloten op de groei-ambitie, dat gaat uit van een prettige stad met leefbare wijken en leefbare wijken vraagt ook om aandacht voor cultuur. Vanuit de ChristenUnie/SGP benadrukken we vooral dat de opbouwende rol van kunst en cultuur op dat gebied ook richting de wijken. Voorzitter, de Cultuurnota zet in op een combinatie van oud en nieuw

en ook vooral dat het publiek in de wijken wordt bereikt. Dat vinden we een goed uitgangspunt en het is ook goed om de wijken te betrekken en vooral ook gebruik te maken van kwaliteiten die in de wijk aanwezig zijn. In dat geval ondersteunen we ook het pleidooi wat vorige week door de jongerenraad gedaan werd om ook te zorgen dat ideeën en initiatieven ook laagdrempelig ingebracht kunnen worden, dat er niet alleen ... vooropgesteld worden om dan ook echt aan de slag te gaan met dit soort dingen. In de nota wordt gesproken over het Bachfestival. Er is afgesproken dat dat geëvalueerd wordt na 2020, na het Bachfestival dat volgens mij in juni plaats zal vinden. Nou, ik ga er even vanuit dat dat waarschijnlijk in verband met het hele coronagedoe ook niet zal gebeuren, dus dan is even de vraag wat we gaan evalueren dit jaar. Waarschijnlijk niet, maar goed, daar ging wel de subsidie aan vast en we willen wel even aangeven dat het Bachfestival een mooi voorbeeld is waarin oud en nieuw samenkomen. Dus wat ons betreft moet het dan zeker ook nog voortgezet worden. Als dat dan dit jaar niet geëvalueerd kan worden, dan volgend jaar maar. Het onderzoek van de OCD werd net al even genoemd, de heer Merx noemde het ook: wat missen de mensen dan? Een aantal mensen missen een concertzaal. Het is heel logisch dat we niet in Dordt een nieuwe concertzaal gaan realiseren natuurlijk, maar ik vind het wel mooi dat het uitgangspunt in de Cultuurnota is om ook bestaande historische locaties beter Het kan natuurlijk ook een bijdrage leveren aan het idee van een concertzaal. Dan wil ik toch wel een paar voorbeelden noemen, want we hebben een paar mooie historische kerken in Dordt. Bijvoorbeeld de Trinitatiskapel, de Augustijnenkerk, de Grote Kerk, de Antoniuskerk, waar regelmatig concerten en uitvoeringen gehouden worden. Qua akoestiek doet dat denk ik niet onder voor een concertzaal.

De voorzitter: Mijnheer Boersma?

De heer Boersma: Ja?

De voorzitter: U krijgt een interruptie van mijnheer Merx. Mijnheer Merx, u heeft het woord.

De heer Merx: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, eens, hè, want de klassieke muziek staat in de top van concerten van wat gemist wordt. Daar stelt het college voor om daar vooral een belangrijke rol weg te leggen bij Kunstmin, om dat beter te organiseren en daar dingen voor te gaan doen. Er staat ook dus geen geld tegenover. Maar in het filmpje wat we hebben gezien wat verzonden is, daar heeft ook degene van het BeneVia-gebouw, de artistiek leider of zo, ik weet niet precies wie het was, Hij zei: dit gebouw is ook beschikbaar. Hoe zou u dat zien?

De heer Boersma: Nou ja, kijk, gebouwen die beschikbaar zijn en die je de mogelijkheid geeft, ik denk dat dat goed is om te gebruiken. Ook daar, de voorbeelden die ik dan noemde, de historische kerken die we hebben, want ook andere gebouwen kunnen daar een rol bij spelen. Ik noemde wel het voorbeeld van de kerken en die concerten met name, omdat daar eigenlijk niet of nauwelijks subsidie in gaat. Dus dat is ook een mooi voorbeeld hoe je kan concerteren zonder dat daar direct een financiële consequentie voor de gemeente aan vast zit. Maar prima, wat beschikbaar is, laten we daar vooral gebruik van maken.

De voorzitter: Gaat u verder met uw betoog, mijnheer Boersma.

De heer Boersma: Een paar kleine puntjes. De literaire activiteiten waar aandacht aan gegeven wordt, dat vinden wij ook een belangrijke, zeker omdat het belangrijk blijft dat jongeren lezen en kennismaken van literatuur. Cultuur, ik heb laatst ...

De voorzitter: Mijnheer Boersma?

De heer Boersma: ... daar ook aandacht voor gevraagd en nog wel even een vraag: hoe gaan we nou cultuureducatie dan ook echt vraaggericht maken?

De voorzitter: Mijnheer Boersma? U krijgt nog een interruptie van mevrouw Kruger. Ik denk ..., maar dat moet ze zelf maar even aangeven. Mevrouw Kruger, u heeft het woord.

Mevrouw Kruger: Ja, voorzitter, dat heeft u goed gezien, want ik hoorde mijnheer Boersma eerst over het Energiehuis: allemaal hartstikke leuk dat we nu daar die programmering gaan uitbreiden of gaan verstevigen, maar laten we vooral voorzichtig zijn met geld stoppen in het Energiehuis zelf. Maar hoe staat u er dan tegenover als u – gelukkig noemde mijnheer Merx, dat had ik ook op mijn briefje staan – BeneVia, stel nou dat er gebouwen zijn die dan toch enige aanpassing nodig hebben en dus ook geld gaat kosten om een mooie concertzaal te worden. Ik bedoel, daar gaat dan toch ook weer geld in zitten. Hoe gaan we die keuze maken? Met wat we al hebben en wat we misschien moeten aanpassen of verbeteren?

De voorzitter: Mijnheer Boersma.

De heer Boersma: Ja, dat is een goede. Ik denk dat we heel goed moeten kijken wat we allemaal hebben en dat we dan eerst eens moeten kijken wat daar geschikt is om op die functie concertzaal misschien meer vorm te geven, voordat we dan heel veel gaan investeren in gebouwen. Dat zou eigenlijk eerst mijn antwoord zijn, maar laten we vooral dan nog afwegen wat voor soort voorzieningen we al hebben en dan kijken: is het echt nodig om dan nog, bijvoorbeeld de BeneVia dan aan te passen?

Mevrouw Kruger: Ja, goed, voorzitter, gaat het niet ook om het feit dat we ook eerst keuzes moeten maken of we zoiets willen? Want ik heb het gelezen over de concertzalen, dat dat gemist wordt. Ik denk, als we als Dordrecht zeggen: dat missen we echt en daar moet iets gereed gemaakt worden, zoals de BeneVia, dat dat net iets beter gemaakt. Dan kost dat wat geld, maar we willen per se een concertzaal hebben. Dan is dat een keuze die we maken, en dat heb ik al eerder gezegd ook in mijn pleidooi, we kunnen wel zeggen steeds: we moeten opletten op dat geld. Natuurlijk moeten we op de centen letten, maar we moeten ook keuzes maken wat we willen. Dan kunnen we altijd kijken op wat voor manier er geld kan komen. Want kan niet bestaat niet, je moet het mogelijk willen maken.

De voorzitter: Punt.

De heer Boersma: Ja, dat ben ik met u eens, maar terecht zegt u: we moeten dan een keuze maken wat we willen. Dan denk ik, dan is die keuze wel: hebben we behoefte aan een concertzaal? Dan is de tweede vraag: zo ja, wat zijn de mogelijkheden ...

De voorzitter: Mijnheer Boersma.

De heer Boersma: ... en dan ga je kijken wat het kost.

De voorzitter: Mijnheer Boersma, volgens mij was dit punt nu voldoende aan de orde gekomen. U kunt verdergaan met waar u weer gestart was.

De heer Boersma: Prima, dank u. Ik heb nog twee dingen. Wat we nog wel missen in de Cultuurnota – en daar werd ik wel terecht op gewezen door de bijdragen van mevrouw Monsanto die we nog toegestuurd kregen – dat is ook de financiering vanuit andere partijen. De Cultuurnota spreekt heel terecht over de economische spin-off van bijvoorbeeld museumbezoeken, maar dat geldt ook voor de evenementen, wat de economische spin-off is voor Dordtse ondernemers. Laten we dan ook die ondernemingen betrekken bij het financieren van de cultuur bijvoorbeeld. Mevrouw Monsanto heeft het dan over een matchingsfonds van cultuur, waar ook andere steden ervaringen mee opdoen. Dat is wat ons betreft een initiatief wat in ieder geval de moeite is om al eens te kijken of dat reëel is en of daar in Dordt mogelijkheden voor zijn. Als laatste punt, dat gaat ook even over de keuzes maken en de financiële consequenties van deze nota. Straks bij de kadernota komen de financiële consequenties terug en dan is natuurlijk ook even de vraag: hoe hangt de vlag er dan bij en wat voor financiële keuzes moeten we op dat moment maken? Tot zover even, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Vanavond zijn de PVV en de SP niet vertegenwoordigd, dus dan, ik zie dat mevrouw Kruger nog een vraag heeft. Mevrouw Kruger.

Mevrouw Kruger: Ja, ... Het duurde even voor mijn microfoontje aanging. Ik ben blij dat de heer Boersma nog net even dat punt aanraakte, want dat vergat ik net nog in mijn woordvoering te noemen. Vorige week heb ik aardig wat vragen aan de wethouder gesteld over de problemen die de cultuur nu te wachten staat. Ik hoop nog echt, wij willen als GroenLinks graag nog de specifieke antwoorden op de vragen horen, zodat we dadelijk ook duidelijke keuzes kunnen maken, onder andere voor de kadernota, wat we wel en niet willen, maar vooral ook kunnen doen.

De voorzitter: Ja, oké. Dank u wel. Zoals ik net al aangaf, de PVV en de SP zijn niet aanwezig, dus we gaan door naar de woordvoerder van de Verenigde Senioren Partij. En wie is dat?

Mevrouw Striebeck: Dat ben ik, Bernadette.

De voorzitter: U krijgt het woord.

Mevrouw Striebeck: Ja, dank u wel. Cultuur is één van de verbindende factoren in onze stad. Cultuur verbreedert en versterkt de integratie van de diverse bevolkingsgroepen

en het is prachtig als dit gestimuleerd wordt. De VSP vindt het ook ... Moment, hoor. De VSP vindt het ook heel erg goed dat ook eenzaamheid genoemd wordt, maar dat zien wij liever in de wijkevaluatie van het Energiehuis. Hoe denkt het college dat te bereiken? Over de theaterproducties vanuit het Praathuis, misschien is er in deze wijk wel iets heel anders nodig. Wij vinden dat dat eerst onderzocht had moeten worden. We bagatelliseren het niet, maar we hebben onze twijfels of dit wel nodig is in deze gemêleerde wijk. Echter, in deze periode en in deze moeilijke en bijzondere periode waarin wij nu zitten en er voorlopig geen uitzicht is in het voortzetten van de diverse culturele en educatieve gebeurtenissen, vinden wij het momenteel onverantwoord hier extra geld voor te reserveren. Tot zover, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Striebeck. Daar gaan we door met de woordvoerder van de Partij van de Arbeid.

De heer Van Verk: Dank, voorzitter. Wij kunnen op zich wellicht kort zijn. We hebben kennisgenomen van de nota en wij hebben het raadsvoorstel kunnen lezen. Bij de Partij van de Arbeid is daar alleen maar een positief gevoel over. De richting die wordt ingeslagen kunnen wij ondersteunen en onderschrijven. Wij moeten complimenten geven voor de wijze waarop dit proces tot stand is gekomen, deze nota, het brede draagvlak dat het heeft binnen ondernemingen ... Tegelijkertijd brengt mij dat eigenlijk ook wel bij het wensenlijstje van de heer Merx. Wij hebben de wethouder op pad gestuurd om te gaan praten over programmeren. Van investeren naar programmeren. We hebben de wethouder op pad gestuurd met de vraag: laat cultuur toegankelijk zijn voor een breed publiek. Als je vervolgens dan als gemeente gaat praten met verschillende partijen, dan moet je niet verbaasd zijn als aan het eind van dat verhaal er een wensenlijst uitkomt van al die partijen wat ze zouden willen op het gebied van cultuur. Ik begrijp dat, ik kan dat ondersteunen en wellicht dat daar keuzes in moeten worden gemaakt, maar daar kom ik zo direct nog wel op. Wat mij verder wel verbaasd is dat bij een aantal partijen het woord ruimte toch weer terugkomt. GroenLinks heeft een wensenlijstje aan gebouwen wat ze zouden willen toevoegen en willen behouden voor de cultuursector en het CDA heeft het over of er meer ruimtes voor amateurkunst. Juist het begrip van investeren en programmeren betekent in onze visie ook dat je dan niet naar meer ruimte zoekt, maar de ruimte die je hebt efficiënt gaat gebruiken. Dat brengt me wel bij de opmerking van mevrouw Weerts van het CDA, die terecht zegt dat er weinig aandacht is voor de amateurkunst. Ik zou er ook voor willen pleiten dat er wat dat betreft voor de amateurkunst wat meer faciliteiten zouden zijn, dat kan gewoon in bestaande gebouwen. Maar uitvoeringen geven in bijvoorbeeld het Energiehuis kan – ik weet niet of het zo is – maar dat kan een vrij dure hobby zijn. Dus wat ons betreft, inhoudelijk kunnen we ons vinden in de nota. Wel constateren wij twee knelpunten. Het eerste knelpunt is al op korte termijn: wij constateren, net zoals een aantal andere partijen, dat ook de culturele ondernemers het in deze tijd verschrikkelijk moeilijk hebben. Wij zouden ervoor willen pleiten dat er op heel korte termijn ondersteuning en hulp komt voor deze groep mensen, ook vanuit de wijk. Dat brengt me tegelijkertijd bij het tweede punt ...

De voorzitter: Mijnheer Van Verk?

De heer Van Verk: Ja?

De voorzitter: U krijgt een interruptie van mijnheer Merx. Mijnheer Merx heeft het woord.

De heer Merx: Dank u wel, voorzitter. Ja, wat de heer Van Verk zegt, dat klopt – want meestal wat mijnheer Van Verk zegt klopt altijd wel – wij sturen de wethouder op pad met: meer programmeren en minder stenen, en een breed publiek. Tegelijkertijd begint de notitie met: we willen vooral bijdragen aan de Groeiagenda. Dan verwacht ik eigenlijk in een visie dat er met wat meer diepgang gekeken wordt: wat zijn nou bepaalde elementen die bijdragen aan die Groeiagenda? Dat we een aantal wensen krijgen, dat is logisch. Dat mensen enthousiast zijn – ik heb dat filmpje ook bekeken – is logisch, want je hoort ze allemaal zeggen, of: ik ben genoemd, dat vind ik al heel wat. Of: hé, er is een keer met me gesproken, ik hoop dat dat de volgende keer ook gaat. Of: verrek, mijn subsidie wordt verhoogd. Ja, dan snap ik dat de mensen allemaal best enthousiast zijn, want een deel daarvan wordt de wensen ingevuld. Wie we niet horen, dat zijn de mensen van wie de wensen niet worden ingevuld. Waar ik naar op zoek ben is: wat maakt nou dat deze keuzes worden gemaakt, en in welke mate dragen die bij aan de doelstelling om die Groeiagenda beter vorm te geven? Het kan niet zijn '...' van een wensenlijstje.

De heer Van Verk: Wat ik sterk van deze nota vind, is juist het brede palet wat ze willen bedienen. Dus ze beperken zich niet tot één of twee vormen van kunst, maar ze zeggen: nee, dus kunst is meer als podiumkunsten, kunst is meer dan beeldende kunst, we willen alle facetten van de cultuur onder de aandacht brengen, en niet alleen in het centrum, maar ook in de wijken. Dus dat hele brede palet, dat leidt ertoe dat je ook een hele grote diversiteit gaat krijgen in kunstuitingen in de hele stad, mag ik hopen. Dat betekent dat je de stad op de kaart zet als een stad waar de cultuur leeft, waardoor het aantrekkelijk kan zijn om in deze stad te wonen. Kijk, mijnheer Merx, het is altijd lastig om de mensen die niet gevraagd zijn hun mening te geven, om daar iets van te vinden. Maar dat geldt eigenlijk ook voor onze toekomstige bewoners. Wij gaan dadelijk woningen bouwen waarvan we hopen dat ze aansluiten bij de wens van de toekomstige bewoners, maar gevraagd hebben we het ze niet, want we kennen ze niet. Dus dat is altijd een lastige.

De voorzitter: Mijnheer Merx nog?

De heer Merx: Ja, voorzitter, dank u wel. Dan blijft bij mij het punt staan dat, waar de nota ook mee begint, is in de vorige nota – althans, die van voor de Kracht van het Lokale – was Duizend bloemen laten bloeien. Dan zijn het misschien geen duizend bloemen die in deze nota staan, maar het zijn er wel heel wat meer. Ik ben het eens, dat heb ik ook gezegd: we moeten veel meer die wijken in, we moeten veel meer zorgen dat we een breder publiek benaderen. Waar ik naar op zoek ben is dat maatregelen die in de beleidsintensivering, of hoe je het ook wil noemen, die hier in deze nota genoemd staan, of die ook daadwerkelijk daaraan bijdragen. Hoe weten we of we uiteindelijk succesvol zijn? Want we weten niet, daar heeft het college zich niet over uitgelaten: wanneer is dit beleid succesvol? Ik heb bijvoorbeeld gezegd: laten we nou streven dat

we die plek 15 minimaal handhaven, dat we tot de top 3 van het evenementenbeleid horen. Laat ons ...

De heer Van Verk: U geeft een aantal SMART geformuleerde doelstellingen die op zich volkomen legitiem zijn. Ik zou u zeggen: laten wij deze visie – en dit is een visie, een visie is volgens mij een document wat over meerdere jaren tot uitvoering moet komen. Daar hoort eigenlijk – net zoals bij de visie op de opvang kwetsbare groepen – een uitvoeringsplan bij, waarbij helder en duidelijk wordt welke activiteiten en welke zaken we gaan organiseren in de komende jaren, voor welke doelgroepen en in welke mate. Daar kom ik dan gelijk bij het tweede knelpunt ...

De heer Merx: Voorzitter, mag ik daar even heel kort op reageren?

De voorzitter: Dat mag.

De heer Merx: Waarom ik hier zo scherp op ben is juist vanwege die visie die we onlangs besproken hebben, de sociale visie noem ik hem eventjes. Daar zat een advies van de raad van het openbaar bestuur bij. Dat advies geeft precies aan waarom gemeenten vaak eigenlijk beleid maken waarvoor je nooit weet of je succesvol bent en waar je naartoe gaat. Die geeft precies aan, ga nou eens de discussie met elkaar aan over: wat wil je nou eigenlijk bereiken? Dat mag best SMART geformuleerd zijn, juist als het gaat over een visie die over meerdere jaren gaat, dan ben je eigenlijk verplicht om te duiden: wat wil ik bereiken, wat is die bijdrage aan die Groeiagenda, hoe kan ik dat meten, hoe weet ik of ik succesvol ben? Want dat weten we namelijk niet, want we stellen een aantal maatregelen voor, althans die worden nu voorgesteld, waarvan we verwachten en hopen dat die bijdragen aan de Groeiagenda. Alleen, als je niet jezelf dwingt tot nadenken over: hoe stellen we dat dan vast, en welke mijlpalen willen we dan tussentijds bereiken? Dan is eigenlijk alles goed en dan is elke wens die je invult, is goed, en elke wens die je afwijst is ook goed.

De heer Van Verk: Nee, dat klopt, want dan is het een self fulfilling prophecy.

De heer Merx: Ja. Nou, we zijn het weer eens.

De heer Van Verk: Daar zijn we het over eens. Wat mij betreft zou dit ook vaste prik moeten zijn en inderdaad het begin van namelijk het verhaal dat de Cultuurvisie ook nog verder moet worden opgezet en gewoon in een praktisch uitvoeringsprogramma waarin je precies kan zien wat waar gebeurt, tegen welke kosten.

De voorzitter: Punt.

De heer Van Verk: Het laatste – dat is dan ook tegelijkertijd het probleem – Nederland stevent af op een recessie, de hele wereld stevent af op een recessie. Laten we elkaar dan alsjeblieft geen mietje gaan noemen, dadelijk bij de kadernota zal er niet of nauwelijks geld zijn om extra uit te geven. Dan kunnen we dat wel willen, zoals mevrouw Kruger dat zo ferm had gemeend te formuleren, maar het is er niet en dan houdt het op. Er zullen keuzes moeten worden gemaakt die verdomde moeilijk zijn.

De voorzitter: Mag ik dit punt dan even stoppen, want mevrouw Kruger zit ook al een hele poos naar mij te seinen dat ze ook wel wat wil zeggen specifiek over die ...? Dus ze krijgt van mij het woord nu. Dus mijnheer Merx, misschien dat u straks nog even terug moet komen.

Mevrouw Kruger: Ja, dank u wel, voorzitter. Even kort inhakend op dat laatste van mijnheer Van Verk. Hij kan wel zeggen: straks hebben we het geld niet. Ik heb juist aangegeven, daarstraks ook: je kan geld op andere manieren ook vinden, je kan ook in het sociale domein kijken of er geld te vinden is, juist ook om die cultuur, om de activiteiten die op cultureel gebied zijn, te gebruiken in de sociale sector. De heer Boersma heeft al genoemd: betrek de economische sector erbij. Dus laten we nu vooral niet al meteen zeggen: we gaan daarop bezuinigen. Want kunst en cultuur komt altijd er achteraan hangen en we hebben dat juist zo hard nodig om straks ook alle ellende van de recessie tegen te gaan. Even op de panden, mijnheer Van Verk, het is niet zo dat ik zeg: laten we allerlei panden gewoon maar behouden voor kunst en cultuur. Ik heb het ook vooral genoemd, we hebben nu bijvoorbeeld een DOOR zitten in het belastingkantoor, straks moet dat verdwijnen. Het is een prachtige broedplaats voor allerlei doelgroepen, voor ateliers en noem maar op. Misschien hebben we die panden dan nog hard nodig om die daar in te zetten voor verschillende doeleinden binnen de cultuur. Denk bijvoorbeeld ook aan het Leerorkest wat nog steeds de ruimte zoekt voor opslagplaats voor het herstel van instrumenten. Een prachtige werkplaats en daar zou je zelfs ook meer projecten van kunnen maken: hoe bouw je instrumenten, of wat dan ook. Dus in die zin hebben wij bedacht: de panden die we hebben, die moeilijk te verkopen zijn om het op een andere manier te gebruiken, eerst eens kijken of je die op deze manier kan gaan inzetten.

De voorzitter: Mevrouw Kruger en alle anderen, mag ik u verzoeken om de interrupties die nog komen, om die kort en bondig te doen. Dank u wel. Mijnheer Van Verk.

De heer Van Verk: Ik hoorde geen vraag in het verhaal van mevrouw Kruger, dus ik neem daar kennis van. Ik heb al gezegd, wij pleiten ervoor om de huidige panden die er zijn en gebruikt worden voor cultuur te handhaven en zeker niet uit te breiden. Wij willen programmeren en niet meer investeren. Daar wilde ik het eigenlijk mee afronden, want nogmaals, de opmerking dat we moeilijke tijden tegemoet gaan, waarbij ik gezien het aantal claims wat er nu al liggen voor de kadernota mij de grootste zorgen maak om dat te gaan realiseren.

De voorzitter: Dank u wel. Dan geef ik nu het woord aan de vertegenwoordiger van de fractie Gewoon Dorcht, ik neem aan de heer Van Beusekom.

De heer Van Beusekom: Ja, dank u wel, voorzitter. Even de microfoon en de camera aanzetten. Allereerst wat de Cultuurnota betreft, wij pleiten eigenlijk voor uitstel van deze nota, vanwege de onzekerheden in verband met de coronacrisis. Dit sluit aan bij wat Sylvia Landa daar vorige week als inspreker over zei. Dat is meer wat het proces betreft. Meer algemeen, dus meer inhoudelijk, zijn er wat losse vragen. Er wordt gesproken over Pictura die kwetsbaar zou zijn. Dat roept bij ons de vraag op: waarom trekken de jongeren daar weg? Ander puntje is natuurlijk dat Pictura niet heel erg

toegankelijk is op de locatie waar ze nu zitten. Wellicht zouden ze activiteiten in het Energiehuis kunnen doen. De Cultuurnota, die is eigenlijk zes jaar over datum. Wat dat betreft kan je je afvragen waarom, uiteraard toen die geschreven werd wisten ze nog niet wat er nu ging gebeuren, maar met wat er nu op de rol staat zou je kunnen zeggen: laten we nog even afwachten wat de gevolgen van de crisis zijn, voordat je jezelf nu heel erg vastlegt. Deze nota lijkt ook een wat conservatief karakter te hebben. De zeggenschap lijkt bij een wat kleinere groep, met name door dat museum en Pictura, weer te zitten. Dat komt op ons niet heel erg bruisend over. Wat het Bachfestival betreft, dat lijkt wel voor een wat selecter publiek. De prikkeling ontbreekt een beetje, wat ons betreft. Tot slot, wij stellen voor om deze nota tot een half jaar uit te stellen. Dat staat wat ons betreft los van de brief over de kunstenaars en hun werkruimte. Dank u wel.

De voorzitter: Mijnheer Van Beusekom?

De heer Van Beusekom: Ja?

De voorzitter: U krijgt een interruptie van de heer Merx.

De heer Van Beusekom: Ik was even bang dat ik als enige niet door hem geïnterrupteerd zou worden.

De voorzitter: Mijnheer Merx heeft het woord.

De heer Merx: Dan zeg ik even niks. Nee hoor, mijnheer Beusekom, hoeft niet bang te zijn, want met zo'n woordvoering vraag je om een interruptie. Hoe zit Gewoon Dordt überhaupt in het beleid wat in deze maanden gemaakt wordt? Want met deze redenering kunnen we digitaal vergaderen stoppen, een halfjaar uitstellen en als de crisis voorbij is, dan komen we weer eens bij elkaar. Ik vind dit niet de manier waarop we een stad moeten besturen. Natuurlijk moeten we onze ogen niet gesloten houden voor datgene wat er aan de hand is en we overzien allemaal niet de gevolgen op dit moment, zowel voor de begroting, enzovoort, enzovoort, maar dat kunnen we misschien, hopen we alvast, een klein beetje te kunnen zien bij de kadernota. Maar dat ontslaat ons als dagelijks bestuur van deze stad niet van de verplichting om al wel na te denken en allerlei organisaties op zijn minst een begin van perspectief te bieden over hoe deze gemeente tegen bijvoorbeeld in dit geval cultuur aankijkt en waar wij met z'n allen naartoe willen. Dat er misschien wat vertraging in komt, dat zal onontkoombaar zijn, maar dat betekent niet dat we niet nu moeten nadenken over waar we naartoe willen.

De voorzitter: Mijnheer Merx, uw punt is duidelijk.

De heer Merx: Ja, en mijn vraag is dus: maar u vindt dat niet belangrijk op dit moment? U zegt: stop de show, stop met alles en over een half jaar praten we weer eens verder?

De heer Van Beusekom: Ja, als ik daarop mag reageren. Ik snap het punt, wij zeggen niet als partij: nou, we gaan een half jaar met de hele gemeenteraad op slot. Dat is niet,

het feit dat we het nu zeggen geldt niet voor alle andere dingen waar we nu over vergaderen. Punt is alleen wel, alles waar je je nu voor vastlegt, daar loop je dus het risico dat je daar over een half jaar op moet terugkomen. Tenminste, een half jaar is niet per se de termijn, maar we weten gewoon niet wat de gevolgen gaan zijn. Nu ga je hier wel beslissingen nemen op een terrein waarvan je weet dat die consequenties gaat hebben bij uitstek bij de groep ZZP'ers, kunstenaars. Die sector zal zo hard getroffen worden.

De voorzitter: Mijnheer Merx, een reactie.

De heer Merx: Ja, maar dit pleidooi geldt gewoon voor alles en iedereen zo ongeveer in deze tijd. Daarom gaan wij elkaar niet vinden, omdat ik van mening ben dat we gewoon verplicht zijn, ook voor onze inwoners, voor de ondernemers, voor de kunstenaars, voor de onderwijzers, voor de verpleegkundigen, voor de politie, voor iedereen die iets bijdraagt aan deze stad, dat wij niet stoppen met nadenken en wij niet stoppen met plannen maken voor de toekomst. Want die toekomst, die wordt op enig moment weer beter. Ik weiger mee te gaan in doemdenken en alles weer op slot te zetten. Ik snap niet waarom voor cultuur de boel wel op slot wordt gezet dan door Gewoon Dordt, maar voor andere sectoren niet. Ik zie daarin geen noodzaak.

De voorzitter: Oké, duidelijk. Mijnheer Van Verk, zou u de camera willen uitzetten, want mevrouw Kruger krijgt nu het woord.

Mevrouw Kruger: Voorzitter, dank u wel. Ja, mijnheer Van Beusekom, u verbaast mij enigszins als u het gesprek van mevrouw Landa aanhaalt, die juist pleitte voor financiële voorzieningen te treffen voor na het coronavirus, om dan toch de evenementen weer door te kunnen laten gaan en juist de kunst- en cultuursector, die hard nodig is na een crisis, de mogelijkheid te geven zich te uiten. Dus het verbaast me dat u haar aanhaalt en tegelijkertijd zegt: laten we maar even wachten hoe we dat gaan organiseren. Nee, we moeten nu handelen, en mijnheer Merx heeft daar denk ik al genoeg over gezegd.

De voorzitter: Nog een laatste reactie, mijnheer Van Beusekom?

De heer Van Beusekom: Ja, ik heb het idee dat mevrouw Kruger ... Het is maar net wat je uit een betoog haalt, dus blijkbaar hebben we daar iets verschillends in gehoord, kan gebeuren. Ja, ik heb daar niet heel veel aan toe te voegen.

De voorzitter: Oké, dank u wel. Dan geef ik nu als laatste het woord aan mevrouw Jager van de Fractie Jager.

Mevrouw Jager: Dank u wel, voorzitter. Even kijken, hoor. Er is al heel erg veel gezegd, ik moet eerlijk zeggen dat ik de nota zo die er ligt een beetje star vind. Ik vind hem niet zo heel erg flexibel. Ik vind het ook niet nodig dat we dan een half jaar uitstellen, maar ik vind wel dat we misschien in die periode nog wel een beetje door kunnen blijven denken, of we misschien dingen toch nog een klein beetje anders zouden moeten doen. Ik ben het helemaal eens met mevrouw Weerts dat ik eigenlijk graag meer aandacht zou zien voor de amateurkunst, want kunst of cultuur is niet alleen maar als publiek dingen

zien. Ook al breng je ze naar de wijk, dat maakt niet uit, er wordt heel veel over gesproken alsof het alleen maar gaat om publiek. Maar het is ook doen, het is ook in de wijken kunnen doen. Het is in de buurtcentra – die er bijna niet meer zijn – ook kunnen doen, kunnen handwerken, kunnen timmeren, kunnen schilderen, dat allemaal kunnen doen. Dat is allemaal geweest, dat is er niet meer, maar het zou toch fijn zijn als we dat op een of andere manier voor elkaar konden krijgen dat dat toch wel verspreid door de stad wel weer mogelijk zou zijn, zonder dat dat echt particulier door professionals gedaan wordt die daar een goede boterham aan moeten verdienen. Het is wel nodig dat iedereen daaraan mee zou kunnen doen. Amateurtoneel is ook ontzettend leuk om te doen, ik hoor net langskomen: Energiehuis, dat is een dure plek om te oefenen en uitvoeringen te doen. Ik kan me nog goed herinneren dat er amateurtoneel geoefend werd in een klein klasje ergens op een oud schooltje en dat er één keer per jaar – hetzelfde was met de operettevereniging zo – een uitvoering gegeven werd in het theater, dan wel zoals wij hebben, het Energiehuis, dat behoort ook nog tot de mogelijkheden. Maar er moet gewoon op kleinere schaal in de wijken voldoende gedaan kunnen worden door de mensen en niet alleen maar gekeken. Cultuur is zoveel leuker als je er zelf aan meedoet. Ik heb me verbaasd in dat opzicht dat ik dus hoorde dat op het Weeshuisplein het Praathuis, waar we ook op een gegeven moment een paar jaar terug met z'n allen bij elkaar geweest zijn met bijna alle fracties, omdat het Praathuis gesloten moest worden, omdat het verkocht moest worden door de gemeente. De gemeente vond dat ze het moesten verkopen. Dat is blijkbaar nog steeds niet gebeurd, want nu zit er een toneelclub in. Dat verbaast me dan, dan denk ik: waarom verdwijnt zoiets en komt er dan eigenlijk niets wat ze ermee van plan waren, gaat ook niet gebeuren. Dus dan denk ik: is het dan niet beter om zo'n plek gewoon te bewaren en te gebruiken voor waar die voor bestemd was op een gegeven moment? Er zijn zoveel van die oude schooltjes die op die manier heel goed te gebruiken zijn. Daar zouden we nog wat meer naar kunnen kijken. Het is mij verder nog opgevallen dat mevrouw Monsanto, die houdt het op een gegeven moment ook over: Dordrecht is een centrumgemeente, heeft een aanbod van ToBe, zou aan de Drechtsteden, of aan de deelnemers, of degene die daarbij zouden kunnen horen, een financiële medewerker kunnen vragen. Nou herinner ik me dat een aantal jaren geleden wij een ToBe hadden waarin financieel bijgesprongen moest worden en dat er toen een aantal gemeentes die daarin meededen afgehaakt zijn. Dus ik weet niet of het nou zo'n geweldig idee is om dat nu op deze manier weer te proberen op te tuigen. Even kijken, hoor. O ja, dan vroeg ik me verder nog af, ik heb heel erg gezocht in de nota, maar ik kon niet de functie van de cultuurmakelaar vinden. Nou hoorde ik vanavond iemand zeggen: het zou wel goed zijn als die boven de partijen staat. Dan denk ik: ja, dat zou ongetwijfeld zo zijn, maar wat gaat een cultuurmakelaar doen? Ik zou wel een functieprofiel en een taakomschrijving willen zien van die persoon. Even kijken, wat had ik nou nog meer? Ik hoorde dus ook mijnheer Knol, die had het nog over – of het was trouwens een leuke avond vorige week – de creatieve industrie: vormgeving, reclame, architectuur, mode. Dat is ook een punt wat ik gewoon inderdaad ontzettend mis, dat er qua mode en media ook eigenlijk niets in meegenomen wordt. Dus ik zou toch graag zien, niet dat we de boel op stil moeten zetten, maar dat we misschien nog iets meer de tijd kunnen nemen om zo hier en daar wat meer out of the box te kunnen denken. Ik denk dat ik het hier maar bij ga laten, want de rest is allemaal al gezegd.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Jager. Dan denk ik, ook gezien de tijd, dat ik zelf nu geen hele samenvatting ga geven van alle vragen. Ik ken wethouder Sleeking goed genoeg dat hij ondertussen opmerkingen heeft zitten maken over alles wat er is gezegd. Dan kunnen we straks na zijn reflectie op hetgeen wat door u allen is opgemerkt, kunnen we nog kijken of dat wij dat voldoende beantwoord vinden. Dus wethouder Sleeking, wat mij betreft krijgt u nu het woord. Bent u er, wethouder?

De heer...: Hij heeft zijn microfoon aanstaan.

De voorzitter: Hm?

De heer ...: Zijn microfoon staat aan. Nu weer uit.

De voorzitter: Ja, de microfoon ... Ja. We proberen even contact te krijgen met wethouder Sleeking.

De heer Sleeking: Voorzitter.

De voorzitter: Wethouder.

De heer Sleeking: Ja, excuus, ik vloog twee keer uit het systeem.

De voorzitter: Geen probleem, u krijgt het woord.

De heer Sleeking: Dan misschien even zonder camera proberen, want als ik de camera intoets, dan schoot ik eruit. Voorzitter, in ieder geval dank voor de brede reactie uit de commissie, waarin toch ook veel waardering blijkt sowieso voor het hele proces dat wij met elkaar hebben doorgemaakt om tot deze nieuwe beleidsvisie te komen. Daar is wel ongeveer een jaar, zelfs meer, voor nodig geweest om ook uit de stad, uit alle geledingen van de stad, hele brede respons op te halen die voor een groot deel ook een plek heeft gekregen in deze nieuwe visie. De uitgangspunten voor deze nieuwe visie staan natuurlijk ook helder beschreven. De Groeistrategie is al door enkelen aangegeven, maar ook een belangrijk aandachtspunt dat wij voor de komende periode juist niet in stenen willen gaan investeren, maar juist meer in de programmering, in de inhoud, en ook het verbreden van het publieksbereik. Dus daar wat opmerkingen gemaakt worden als: wij missen eigenlijk nog een concertzaal. Ja, ik ben heel regelmatig in het Energiehuis waar ook concerten worden gegeven. BeneVia ben ik ook wel geweest, dat is overigens geen gemeente-eigendom, dus het lijkt me ook niet voor de hand liggend dat wij als gemeente in BeneVia zouden gaan investeren om daar een volwaardige concertzaal van te gaan maken. Maar ik ben het wel eens met diegenen die zeggen, vooral ook uit ChristenUnie/SGP, geloof ik, dat er ook in de rest van de stad allerlei locaties te vinden zijn waar wij dit soort activiteiten mogelijk kunnen maken. Waar mogelijk gemaakt wordt, veelal in kerken, waar ook vaak op een hoog niveau en met een behoorlijke kwaliteit uitvoeringen gegeven kunnen worden. Dus ook wat dat betreft zullen wij denk ik in de toekomst keuzes moeten blijven maken. Laten wij vooral heel dankbaar zijn, denk ik, met het brede cultuuraanbod, met de voorzieningen die wij de afgelopen tien, vijftien jaar met elkaar hebben weten te realiseren. Het legt de stad

ook geen windeieren, het betekent dat de stad veel hoger gewaardeerd wordt als stad om ook te wonen. In zoverre sluit dat natuurlijk ook mooi aan bij de ambities uit onze Groeistrategie, want een stad waar niks te beleven valt, waar je zo'n aanbod niet hebt, is natuurlijk ook veel minder aantrekkelijk voor mensen om zich te gaan vestigen. Dus in zoverre helpt dit ons denk ik ook echt om meer mensen aan onze stad te binden. Er zijn wat specifieke vragen en onderdelen aan de orde gesteld waarbij ik toch in de eerste instantie ook even wil ingaan op de opmerkingen van GroenLinks. Die had ook met name betrekking op het atelierbeleid. Het atelierbeleid heeft in de afgelopen jaren verschillende keren aandacht gehad, ook vanuit GroenLinks, met de vraag: zijn die ruimten niet veel te duur, hebben we er niet veel te weinig? We hebben best een behoorlijk aanbod. Veel kunstenaars zitten daar soms al heel lang, soms wel dertig jaar of nog meer. Soms zijn ze ook geen uitvoerend kunstenaar meer, maar handhaven ze toch die plek. Vanzelfsprekend hangt daar ook een prijskaartje aan, want de kunstenaars met oude rechten, die betalen een hele lage prijs voor hun atelier. Op het moment dat zo'n atelier weer beschikbaar komt, dan wordt de prijs ook aangepast aan het nieuwe niveau. We hebben wel gekeken: zijn de prijzen die wij vragen niet te hoog? Dus een soort benchmark uitgevoerd en daarop komen we ook met een aangepast voorstel straks om de vierkante-meterprijs van de ateliers op een wat lager gemiddeld niveau te brengen. Mevrouw Kruger vraagt dan ook: die kunstenaars die daar ...

De voorzitter: Wethouder?

De heer Sleeking: ... wonen, mogen die daar niet gewoon blijven wonen?

De voorzitter: Wethouder, zou u dan ook expliciet ...

De heer Sleeking: ... jaar een gedoogbeleid ... Sorry?

De voorzitter: Wethouder, zou u dan ook expliciet bij het atelierbeleid in kunnen gaan op de vraag van mevrouw Weerts? Die vroeg of het vanwege het coronavirus op dit punt niet een half jaar uitgesteld kon worden?

De heer Sleeking: Ja, zal ik ook doen. Sowieso is het niet onze intentie om mensen op straat te gooien, of de deurwaarder op af te sturen. We hebben overigens al verschillende keren een aanbod gedaan voor alternatieve woonruimte aan de kunstenaars die daar nu zitten. Daar hebben zij tot nu toe geen gebruik van willen maken, omdat zij nog steeds de intentie hebben om te blijven zitten en te blijven wonen op de ateliers, die nooit bedoeld zijn geweest als woonruimte. Zo staat het ook in het huurcontract die zij ooit zelf hebben ondertekend. Dus er is geen sprake geweest van gedoogbeleid, want dat zou betekenen dat de gemeente er bewust voor gekozen heeft om dit te laten voortbestaan. Het is kennelijk door het vastgoedbedrijf pas heel laat geconstateerd dat hier in deze ateliers ook structureel werd gewoond. Die functie is niet verbonden aan de locatie die genoemd is. Dat heeft een maatschappelijke functie en geen woonfunctie. Als je daar een woonfunctie aan wil gaan koppelen, dan moet je daar behoorlijk kostbare voorzieningen in gaan aantreffen en dat is vastgoed vooralsnog niet van plan. Wel om de kunstenaars die daar nu nog woonachtig zijn, om die ook aan

andere woonruimte te helpen, met behoud overigens van de atelierruimte die ze nu hebben.

De voorzitter: Wethouder? U krijgt een interruptie van de heer Merx en daarna komt mevrouw Kruger aan de beurt. Mijnheer Merx.

De heer Merx: Ja, dank u wel, voorzitter. De heer Sleeking herhaalde uiteindelijk wat we ook hebben gelezen in de visie, namelijk dat hij de overtuiging heeft dat deze visie bijdraagt aan de Groeiagenda. Nou heb ik geprobeerd duidelijk te maken dat ik me afvraag in welke mate en wanneer we dan succesvol zijn, wat is dan die concrete bijdrage en hoe kunnen we dat zien? Als de heer Sleeking in 2024 nog eens een keer langskomt bij de gemeente en zegt: zie, ik heb toch mooi mijn resultaten bereikt. Dat kan niet zijn dat we zeggen: we hebben nu een nieuwe subsidieregeling voor culturele producties. Want het is een activiteit, in welke mate draagt dat bij? Dat is één. Twee is een heel concrete vraag, want de wethouder zegt: we gaan – dat heb ik ook gelezen – want dat is nu 65 euro, uit m'n hoofd gezegd, per vierkante meter en we willen naar 50 euro per vierkante meter, dat is de benchmark. Daarvoor zei hij iets: er zitten sommigen al dertig jaar in zo'n atelier en die betalen een hele lage kostprijs. Betekent dat ook dat die mensen, stel dat ze nu een tientje betalen of zo – ik weet niet wat ze betalen, daar ben ik wel nieuwsgierig naar – dat die straks dan ook die 50 euro gaan betalen.

De voorzitter: De wethouder.

De heer Sleeking: Ja, daar kan ik geen concreet antwoord op geven. Ik denk het niet, ik denk dat dat is op basis van verworven rechten, op basis van de huurovereenkomst die in het verleden is opgesteld en die alleen maar jaarlijks wordt aangepast met een paar procent. Maar dat is mijn inschatting op dit moment, ik denk niet dat wij in de positie zijn om die prijzen dermate te gaan verhogen. Maar het is natuurlijk wel een beetje wrang ten opzichte van mensen die nieuw op de markt komen, dat die een veel hogere prijs moeten betalen dan kunstenaars die daar al heel lang voor een paar honderd euro per maand in een heel groot atelier zitten. Eén van die kunstenaars – want daar wilde ik op aanvullen – die is zelfs overgegaan tot onderverhuur van één van de ruimten die zij zelf van de gemeente had gehuurd. Ook dat is in strijd met de contracten zoals ze ooit zijn opgesteld. Als daar dan vervolgens ook weer iemand zijn bed neerzet en gaat wonen, dan kan het verwijt toch niet aan de gemeente zijn dat wij onzorgvuldig handelen. De mensen kiezen er dan gewoon bewust zelf voor om in een situatie te gaan zitten die contractueel gewoon niet is toegestaan. Als zich daar iets voordoet, dan is de gemeente ook nog aansprakelijk, omdat wij iets in stand houden wat eigenlijk gezien de veiligheidsrisico's ook niet te verantwoorden is. Dat is de huidige situatie en daarom – het valt natuurlijk formeel in de portefeuille Vastgoed – maar zetten wij op dit moment toch door, en dat zal best nog wel een tijdje gaan duren, om alternatieven te vinden voor de kunstenaars die daar woonachtig zijn. Maar wel op een fatsoenlijke en beschaafde manier, dus zonder ze op straat te zetten, maar toch wel met de intentie om een einde te maken aan in feite de niet gelegaliseerde situatie die daar in de loop van de geschiedenis ontstaan is.

De heer Merx: Voorzitter?

De voorzitter: De heer Merx.

De heer Merx: Ja, dank u wel, voorzitter. In reactie daarop, en misschien wil de wethouder daar nog even op ingaan, want in de visie wordt voorgesteld met een termijn van vijf jaar nog eens een keer te verlengen met vijf jaar, als aan de voorwaarden wordt voldaan. Daarover heb ik in mijn woordvoering gezegd: ik vind vijf jaar meer dan genoeg en in die vijf jaar moet je bewijzen. Heb je niet bewezen, heb je pech gehad, maar dan is het de kans weer, want het is nog altijd het delen van beperkte hoeveelheid ruimte, van schaarste. Ik vind dat iedereen die op een gegeven moment ook in aanmerking kan komen en dat je dus moet voorkomen dat mensen daar tientallen jaren kennelijk kunnen gaan zitten. Dan heb je je kansen echt wel gehad. Wat is uw visie daarop?

De heer Sleeking: Ja, voorzitter, ik ben het met de heer Merx eens. Dat was een van de opmerkingen die ik heb ingebracht aan het begin van net, dat we accepteerden dat sommige kunstenaars daar al bijna hun hele leven lang gebruik maken van een atelier tegen een hele lage prijs, waardoor eigenlijk andere, nieuwe kunstenaars niet aan bod komen. Dat is ook niet eerlijk en een termijn van vijf jaar, dat is een behoorlijke tijd denk ik om je waar te maken, om iets op te kunnen bouwen. Dan kun je hem ook nog een keer verlengen als je vindt dat ook voldaan is aan in feite de verwachting die wordt gewekt als je zo'n atelier in de huur krijgt. Dus ik vind niet dat het na vijf jaar dan ook meteen afgelopen moet zijn, er kan een hele goede aanleiding zijn om dat nog een keer met vijf jaar te verlengen, maar we moeten er echt voor waken, denk ik, dat iemand ongeveer zijn leven lang over een atelier beschikt zonder dat andere mensen dan de kans krijgen om daar ook eens voor in aanmerking te komen. Dus in zoverre ondersteun ik dat betoog van de heer Merx wel.

De voorzitter: Wethouder?

De heer Sleeking: Ja?

De voorzitter: Dan wil ik nu graag het woord geven aan mevrouw Kruger voor een interruptie.

Mevrouw Kruger: Ja, voorzitter, dank u wel. Want ik wil toch heel kort even ingaan op het beeld wat nu geschetst wordt over dat de gemeente nergens van wist, dat we er pas op het laatste moment achter zijn gekomen dat mensen er niet alleen in werkten, maar ook in woonden, want zelfs in de Cultuurnota wordt geschreven dat er vroeger gemaakte afspraken zijn en dat die voornamelijk mondeling waren verricht en nu moeilijk terug te vinden zijn over hoe ze precies in elkaar staken. Dus ik vind, en ik weet ook dat dit, dat is nog een heel dispuut tussen degenen die er nu zitten en de gemeente. Ik denk dat we ons daar ook nu niet te veel over moeten uiten, maar ik wil ook geen verkeerde beeldvorming krijgen, alsof de mensen die er nu zitten gewoon lekker op hun stoel hangen en zoiets hebben: jongens, we zitten hier goedkoop en zoek het maar uit. Want ik ben daar zelf wezen kijken, ik heb verschillende ateliers gezien en ook de

woningen die erbij zijn, die zien er schitterend uit en de mensen hebben niet daar alleen maar gewerkt als kunstenaar – wat ze overigens nog steeds actief uitvoeren – maar hebben ook een zekere functie gehad en hebben ze nog steeds in de wijk en de veiligheid van de wijk. Dus ik vind dat we eigenlijk dit onderwerp nu zo moeten laten voor wat het is, voordat er nog meer verkeerde beeldvorming van komt, want daar valt echt nog wel wat meer over te zeggen. Wat de heer Merx betreft, als hij zegt: hele lage prijzen. Ik vind het nogal vooruitlopend op wat er gezegd wordt, want als we het hebben over hele lage prijzen, dan moeten we eerst eens weten wat nou precies die prijzen zijn en wat daar normaal tegenover zou moeten staan. Hier wou ik het even bij laten.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Sleeking, vervolgt u uw betoog.

De heer Sleeking: Ja, we hebben niet voor niks natuurlijk even elders in het land ook opgehaald wat zo ongeveer de prijzen zijn. Dan komen we zo ongeveer op dat bedrag uit, dus dat lijkt me dan ook redelijk als het elders ook wordt toegepast. In het algemeen, voorzitter, zijn er ...

De voorzitter: Wethouder?

De heer Sleeking: Ja?

De voorzitter: U krijgt nog een interruptie van de heer Van Verk. De heer Van Verk, stelt u uw vraag.

De heer Van Verk: Dank u, voorzitter. Ik hoor de heer Sleeking zeggen dat kunstenaars vijf jaar de gelegenheid krijgen om gebruik te maken van een atelier en dat kan dan tot vijf jaar verlengd worden, dus grosso modo tien jaar. Hoe ziet hij dat voor zich? Volgens mij is een kunstenaar iemand die een beroep heeft en voor dat beroep heeft hij die werkruimte nodig en kunnen we toch moeilijk zeggen na tien jaar: dat is dan jammer, je moet maar een ander beroep kiezen. Dus wat is dan de bedoeling?

De voorzitter: De wethouder.

De heer Sleeking: Ja, volgens mij staat er ook geen eindtijd in de beleidsnota genoemd, maar dat die periode van vijf jaar verlengd kan worden, maar als in feite op een moment blijkt dat iemand ook geen actief kunstenaar meer is, dan is dat natuurlijk ook wel een aanleiding om een eind te maken aan de huur van zo'n atelier.

De heer Van Verk: Helemaal mee eens.

De heer Sleeking: Ja, voorzitter, ...

Mevrouw Striebeck: Voorzitter?

De voorzitter: Ja?

Mevrouw Striebeck: Ik wil graag een vraag aan de wethouder stellen.

De voorzitter: Stelt u dan maar uw vraag, mevrouw Striebeck.

Mevrouw Striebeck: Graag, dank u. Sommige kunstenaars zitten al dertig jaar in hun atelier. Hoe kan het dat dat zo lang heeft geduurd, voordat de gemeente daar achter is gekomen?

De heer Sleeking: Nou ja, voordat de gemeente daar achter is gekomen, dat was bekend, want er is nooit een eindtijd afgesproken in de contracten die in die tijd met de kunstenaars zijn overeengekomen. Maar het is wel in het contract opgenomen dat het bedoeld is als atelier, als werkruimte, en niet als woonruimte.

Mevrouw Striebeck: Oké, dank u wel.

De voorzitter: Ik stel voor dat de wethouder nog even de gelegenheid krijgt om op opmerkingen en vragen in te gaan. Gaat uw gang, wethouder.

De heer Sleeking: Ten eerste deel ik natuurlijk de blijdschap dat er hoge waardering is voor onze culturele voorzieningen, wat blijkt uit onafhankelijk onderzoek dat is verricht. Dat is ook wel een onderstreping van de ambitie die we in het verleden met elkaar hebben uitgesproken en ook constant hebben doorgezet om die culturele voorzieningen op een hoger niveau te brengen. Dat het op die manier wordt gewaardeerd, daar kunnen we met elkaar denk ik toch wel erg blij mee zijn. We hebben hier en daar best wel tegenslag gehad rond het Energiehuis, of rond ToBe, maar uiteindelijk zijn we er toch in geslaagd om al die voorzieningen in stand te houden. Wij zien natuurlijk nu ook wel de donkere wolken over ons heen komen, want daar zijn vanavond ook opmerkingen over gemaakt. Maar het zou denk ik een slecht signaal zijn, gezien alle voorbereidingen die wij voor deze visie hebben gehad, om dus eigenlijk dat proces nu on hold te gaan zetten en maar eens af te wachten hoe de wereld er over een half jaar uitziet. We realiseren ons allemaal denk ik, en volgens mij hebben zowel mijnheer Van Verk als de heer Merx daar een goede bijdrage op geleverd, dat wij richting de kadernota, richting begroting alles zullen moeten gaan wegen en afwegen: welke mogelijkheden zijn er nog om bepaalde wensen te honoreren? Want in deze nota heeft u aan het eind gezien dat daar in feite ook een uitvoeringsprogramma aan verbonden is, waarin de ambities nog eens wat concreet zijn benoemd wat we de komende jaren willen gaan uitvoeren.

De voorzitter: Wethouder? U krijgt van de heer Merx nog een interruptie. Dus ik geef de heer Merx het woord.

De heer Merx: Ja, voorzitter, het was eigenlijk een interruptie zowel op de heer Van Verk als de wethouder. Volgens mij – maar ik laat me graag overtuigen van het tegendeel – is 50 euro die nu volgens de benchmark voor kunstenaars gebruikelijk is, is dat ver onder de marktwaarde wat je normaal gesproken betaalt voor een vierkante meter, zoals elke andere ZZP'er of iemand die een beroep uitoefent. Dan praat je dus eigenlijk over een verkapte vorm van subsidie als het gaat over gemeentelijke panden. Dan vind ik het wel heel erg ruimhartig van de gemeente als je zegt: vijf jaar lang mag u daarvan gebruik maken. Maar de heer Van Verk zegt: tien, vijftien, twintig, het maakt niet uit, is mij om het even. De wethouder gaat daarin mee, terwijl hij in zijn eigen visie

zegt: nee, vijf jaar, met één mogelijke verlenging van nog eens een keer vijf jaar. Ik vind die verlenging al niet eens nodig, dus ja, ik ben het daar echt niet mee eens, tenzij de wethouder mij kan overtuigen dat die 50 euro niet alleen een benchmark is wat alle kunstenaars betalen, maar ook gewoon een marktconforme prijs is die een kunstenaar ook op de particuliere markt voor 50 euro de vierkante meter een pandje kan krijgen om zijn beroep uit te oefenen.

De voorzitter: De wethouder.

De heer Sleeking: Voorzitter, dat laatste denk ik niet, want dan zouden kunstenaars ook niet bij de gemeente aankloppen om in aanmerking te komen voor een atelier. Dat zijn dan aangepaste prijzen die niet in zoverre marktconform zijn dat je ze niet kunt vergelijken met een commerciële aanbieder. Datzelfde geldt natuurlijk voor DOOR, want ook dat is een onderwerp dat door verschillende fracties is aangevoerd, dat er ook behoefte is, ook opgenomen in deze visie, aan een soort van broedplaats. Of dat in dezelfde vorm kan is nog maar de vraag. De wens leeft breed, denk ik, om toch ergens in de stad een broedplaats te hebben waar mensen voor enige tijd hun hobby kunnen uitvoeren, soms ook met een vrij professioneel niveau, moet ik zeggen. Ook daar zal de raad denk ik een discussie over moeten gaan voeren. We hebben de afgelopen jaren behoorlijk wat vastgoed afgestoten en de vraag is natuurlijk: wil je als gemeente ook nog zelf over wat vastgoed blijven beschikken om daar ook bepaalde bestemmingen aan te kunnen geven, bijvoorbeeld op cultureel gebied, of om zo'n broedplaats ook in de toekomst mogelijk te maken? Ook dat kan weer voor wat tijdelijk gebruik, maar het aantal gebouwen dat daarvoor beschikbaar is, dat is in de afgelopen jaren wat afgenomen door de verkoop van een deel van ons vastgoed. Nog even op het laatste punt van de heer Merx, dat ik zeg vijf jaar. Dat heb ik niet helemaal scherp wat de formulering in de nota is, of daar een eindtijd van maximaal twee termijnen in wordt genoemd. Als dat zo is, en u stelt nota met elkaar zo vast, nou dat is de maximale termijn van tweemaal vijf jaar. Maar ik kan me voorstellen dat er uitzonderingssituaties te bedenken zijn, waardoor je met elkaar tot de conclusie komt dat je daar nog wel een nieuwe periode aan vast zou kunnen maken. Maar wat je niet meer zou moeten willen is dat allemaal stilzwijgend zonder eigen tijd wordt opgesteld en dat er eigenlijk nooit een eind aan komt. Dat is niet goed voor de kunstenaarsbeleid, want daarmee beperk je ook de mogelijkheden van andere om zich wat dat betreft op te werken als kunstenaar.

De voorzitter: Beste mensen, even tussendoor. Het is op dit moment bijna half elf. En ik wil aan u vragen of u nog behoefte heeft aan pauze. Deze vergadering stopt echt om elf uur. We hebben inmiddels contact gehad met de wethouder Van der Linden. Die is wat hem betreft akkoord met het verschuiven van het onderdeel jeugd. Ik wil aan u vragen of u dat ook akkoord mee bent. En ik wil u vragen of u nog even korte pauze wil hebben. Zeg maar in de chat of u pauze wil hebben. Anders dan geef ik nu gewoon het woord weer aan de wethouder. Dan kan hij in ieder geval voor wat betreft de cultuurnota proberen om dit tot een goede manier vanavond ook af te ronden. Zodat we weten waar we aan toe zijn. Wat betreft het bespreekstuk. Gaat u verder, wethouder Sleeking.

De heer Sleeking: Ja, voorzitter, dank u wel. Er is natuurlijk opmerking gemaakt over financiering, over beschikbaarheid van fondsen. Moet zeggen de fondsen die zijn beperkt

beschikbaar. Er wordt succesvol gebruik gemaakt onder andere door het museum. Die krijgen regelmatig behoorlijke bijdrage uit fondsen. Ook het Bachfestival is de afgelopen jaren in geslaagd om een flinke bijdrage uit fondsen te krijgen. Maar de rijksmiddelen, dat is wel een andere kwestie. Die gaan de reis middelen die gaan voor een groot deel naar de basis infrastructuur. Zoals Anubis instellingen die wij niet in onze stad hebben. De middelen die wij vanuit het rijk krijgen, die zijn vooral bedoeld voor cultuurparticipatie. En die moeten ook gematcht worden met lokaal geld. Het is niet zo dat het rijk dat voor zijn rekening neemt, waardoor wij dat geld aan andere zaken kunnen besteden. Nee, het moet worden gematcht. Dat is overigens ook met alle bijdragen uit fondsen zo, er moet altijd cofinanciering tegenover staan. Dat wat betreft ook de opmerkingen richting de ChristenUnie, SGP en ook GroenLinks ook dacht ik die aandacht hadden gevraagd voor het Bachfestival. Er vindt natuurlijk een discussie plaats om te kijken, gaat het Bachfestival dit jaar door? Of wordt dat verschoven bijvoorbeeld naar volgend jaar? Maar dat vraagt ook om een bredere afweging als het gaat om het totale evenementen beleid van de komende maanden. Voorzitter er zijn ook vragen gesteld over de amateurkunsten...

De voorzitter: Wethouder?

De heer Sleeking: Ja?

De voorzitter: U krijgt interruptie van Mevrouw Kruger. Mevrouw Kruger heeft het woord.

Mevrouw Kruger: Ja, voorzitter, dank u wel. Mijnheer Sleeking u gaf net precies het punt wat ik ook bedoelde met het mogelijk maken van de rijksbijdrage. Of de fondsen die vanuit het rijk gaan komen over participatie. Want juist die kunnen we zo goed gebruiken voor mensen die bijvoorbeeld op de broedplaatsen bezig zijn. U noemde het om hun hobby's uit te oefenen. Het is denk ik meer als hobby. Het is een dagbesteding. Mensen die dat nodig hebben die puur op die manier functioneren in de maatschappij, die worden daar gelukkiger van. kunnen beter participeren en zullen ook zeker de zorgkosten besparen. Dus in die zin hebben wij het ook bedoeld om de rijksbijdrage te gaan aanspreken. Mogelijk maken. En daar hebben we dan ook de ruimte voor nodig om de broedplaatsen een plek te geven.

De voorzitter: De wethouder.

De heer Sleeking: Ja, voorzitter, ik hoop zelf ook persoonlijk dat we een ruimte zoals ... in gebruik heeft, want ik denk dat het een heel succesvol concept, waar ook heel veel mensen gebruik kunnen maken op allerlei niveaus en van allerlei disciplines. En het is wel aangetoond denk ik dat de stad ook echt behoefte heeft aan een plek waar mensen terecht kunnen. Die cultuurmakelaar die wij op het oog hebben, dat moet ook echt iemand zijn die straks mensen helpt op initiatieven uit te voeren. Om die op het goede spoor te helpen. We hebben natuurlijk al het servicebureau cultuureducatie. Ook met name gericht op samen bij de kinderen met scholen, maar ook de wijk die we daarvoor hebben, cultuurcoaches, die met name voor de wijk actief zijn te moeten gaan stimuleren. Waardoor we nog meer de pluriformiteit kunnen verkrijgen. Maar ook de

ambitie kunnen waarmaken om wat meer op wijkniveau, misschien nog wat breder, aan bod te hebben. Dan alleen maar kijken naar binnenstad of naar de voorzieningen die we nu hebben. En het andere grote fonds waar landelijk nu aan gewerkt wordt dat is natuurlijk met name gericht straks op de enorme aderlating waar alle culturele instellingen, maar ook cultuurondernemers nu door getroffen worden. Om die straks op enige manier te gaan compenseren. We zijn daar van week tot week in overleg met onze instellingen om te kijken hoe we daar handen en voeten aan kunnen geven. En zo kunnen helpen straks om daarvoor in aanmerking te komen. Want u kunt begrijpen dat dat heel nijpend is. Maar u kunt er gerust op zijn dat wij daar aandacht op hebben en dat zou ook worden opgenomen in de wekelijkse memo die vanuit het college richting de raad gaat. Om u ook daarin mee te nemen. Voorzitter, ik ga even kijken welke zaken ik nog niet heb genoemd. Maar volgens mij heb ik mijn aantekeningen al behoorlijk doorgeworsteld.

De voorzitter: Oké, dan vraag ik even aan de commissie of het volledig was. Dus de vraag aan de commissie is: heeft de wethouder punten voldoende behandeld? Ik zie nog een interruptie van De heer Merx als eerste. Daarna vragen wij Mevrouw Kruger. Mijnheer Merx.

De heer Merx: Ja, dank u wel, voorzitter. Volgens mij hebben we het behoorlijk uitgebreid besproken. Ben ik ook vooral geïnteresseerd in niet alleen wat de wethouder zegt, maar ook mijn collega raadsleden en commissieleden van de notitie '...'. Waar ik nog wel even mee worstel, want dadelijk komt de vraag nog gaan we deze bespreken in de raad of als hamerstuk, of wat dan ook? En dat is eigenlijk getriggerd door wat de wethouder zei. Dat is bijvoorbeeld op het punt van die vijf jaar. Waarvan hij zei zoals het erin staat '...' dat betekent dat u dus instemt met vijf jaar met een verlenging van nog eens vijf jaar. Dit als voorbeeld, niet om de discussie opnieuw op te rakelen, maar zo staan er nog meer punten in. Die wil ik even doorlezen, want daar heb ik wat moeite mee. En de heer Van Berk zei straks, ja ik verwacht eigenlijk gewoon een uitvoeringsprogramma. En bovendien moet ik ook nog eens een keertje in het kader van de kadernota allemaal worden afgewogen wat we nou wel, en wat we niet kunnen doen. Daar is ook genoeg over gewisseld.

De voorzitter: En u '...'.
...

De heer Merx: Mijn vraag is: wat gaan wij nu straks vaststellen als ik hiermee akkoord ga? Ga ik dan akkoord met alle maatregelen zoals die hierin staan? En zit ik eraan vast?

De voorzitter: Wethouder, kunt u daarop reageren?

De heer Sleeking: Ja, voorzitter. Ik denk dat wij als het gaat om de financiële claims en wensen die ook opgenomen zijn in de actiepunten in het uitvoeringsprogramma wat achterin de nota opgenomen is, dat we daar met elkaar op dit moment een voorbehoud op moeten maken. Is wel zo eerlijk ook als iedereen die geparticipeerd heeft in deze visie. Wij weten niet welke keuze wij straks nog kunnen maken. Want dat dat zwaar weer opkomt was dat wisten we al, maar dat de wolken zo donker zouden worden dat heeft ons allemaal denk ik overvallen. Maar het zijn wel indicaties van de kosten die

gemoed zijn met de mensen die zijn ingediend. En die nu ook zijn opgenomen in zo'n uitvoeringsprogramma. En op welk tempo dat zal gebeuren, dat is ook sterk afhankelijk van de budgetten die de raad straks ook beschikbaar gaat stellen via de kadernota. Of via de begroting. Er wordt met deze nota geen budgetten gevraagd aan de raad. Maar uiteindelijk blijft de raad beschikken over budgetrecht. En zullen die wensen dus ook afzonderlijk moeten worden gehonoreerd.

De voorzitter: Oké. Mijnheer Merx.

De heer Merx: Ja, voorzitter, hier moet ik nog even over nadenken. Want ik heb wel normaal gesproken zoiets **...**. Dus als wij hier dadelijk mee instemmen zullen we ook met elkaar moeten gaan zorgen dat het geld er komt. Terwijl ik op de inhoud een aantal punten me afvraag in welke mate draagt dat bij? Nou ik ga niet heel de discussie opnieuw doen. Dus ik weet het gewoon niet.

De voorzitter: Nou dan zet ik u nog even in de wacht. En geef ik ondertussen even het woord aan Mevrouw Kruger.

De heer Merx: Dank u wel.

Mevrouw Kruger: Ja, voorzitter, dank u wel. Ik sluit me volledig aan bij wat de heer Merx ook aangeeft. Ik wil een aantal onderdelen niet uitgewerkt. Zeker als we het kort over het atelierbeleid, vijf jaar, tien jaar, hoe dan verder? De heer Van Berk heeft ook al gezegd je hebt een beroep. Dus hoe ga je dat dan opeens dat nou elders uitoefenen? Ik denk dat dat beter uitgewerkt moet worden. GroenLinks heeft vragen gesteld over de compensatie van wat er nu allemaal niet door kan gaan. Volgens mij is heel **...** een beetje naar de Filistijnen op dit moment. Hoe gaan we dat allemaal regelen? Eigenlijk, ja ik weet ook niet goed hoe we dit moeten oplossen. Ik zie niet de mogelijkheid nu om akkoord te gaan met hoe het nu voorgesteld wordt. Omdat er toch te veel haken en ogen aan zitten. En ja er ligt inderdaad een actieprogramma, maar ik zou graag een uitvoeringsprogramma willen zien. Dus ja ik wil er ook graag nog even over nadenken hoe we dit vorm moeten gaan geven. Hoe we hiertoe kunnen beslissen.

De voorzitter: Denkt u daar rustig nog even over na.

Mevrouw Kruger: ik wil nog een ding toevoegen, ik begrijp zeker wat de wethouder zegt. De zaken die er lopen en waar ook al geld voor ja inderdaad gereserveerd zijn, dat is moeilijk om aan te komen. Dan moet je ook zeker in blijven doen. Hoe gaan we dit in balans brengen? Dat is de vraag.

De voorzitter: Oké, duidelijk. Mevrouw Jager heeft nog even het woord gevraagd.

Mevrouw Jager: Ja, voorzitter. U vroeg net of wij nog wilden aangeven of de wethouder gewoon alles goed beantwoord had. Ik weet nog steeds niet wat een cultuurmakelaar moet gaan doen. En ik heb ook geen woord gehoord over het uitvoeren van amateurkunst. Dus dat blijft nog even hangen.

De voorzitter: Nou, dan vraag ik de wethouder of hij daar nog even op wil reageren. Wethouder Sleeking.

De heer Sleeking: Ja, voorzitter, ook op de andere opmerkingen die nu zijn gemaakt. Ik zou het zelf heel erg jammer vinden als we deze visie waar zo lang om gevraagd is, waar zo lang aan gewerkt is, dat die nu niet zou kunnen worden vastgesteld. De raad heeft altijd de mogelijkheid om onderdelen de visie te amenderen. Als men vindt dat dat niet goed in de nota is verwerkt. Bijvoorbeeld opmerking van De heer Merx als het gaat om het atelierbeleid voor 5 jaar. Het staat er zoals het er staat. Met de mogelijkheid tot verlenging met de criteria toets door een adviescommissie. En als de raad het niet eens is met dat beleid, dan kan er een voorstel worden ingediend omdat het erbij zit. De een zegt kunstenaars moeten daar langer gebruik van kunnen maken. Op dit punt zijn ze het niet allemaal met elkaar eens heb ik het idee. Voorzitter, voor de amateurkunst gebeurt er denk ik al een heel wat in onze stad. Vanzelfsprekend is To Be daar ook een van de grote aanbieders voor die ook door de gemeente wordt gesubsidieerd. Dat geldt ook voor de educatieve activiteiten waar straks ook wat meer rijkssubsidie voor beschikbaar is. Die wij dan zullen aanvullen, want ook dat is een kwestie van cofinanciering. En als het gaat om de amateurgezelschappen, daar hebben wij in het verleden voor besloten dat de locaties, de huisvesting niet meer wordt gesubsidieerd. Maar de uitvoeringbasis van projecten, dat die nog steeds wel in aanmerking komen voor subsidie. Verder zijn er natuurlijk ook inderdaad heel veel aanbieders op de markt. Beeldende kunstenaars bijvoorbeeld die zelf ook activiteiten aanbieden aan amateurkunstenaars. Dus dat punt is niet onze ambitie om daar nog een veel grotere schep bovenop te gaan doen, boven alles wat er al gebeurt. In de richting van Mevrouw Jager.

De voorzitter: Oké, dank u wel. Nou dan ben ik nu toch op het punt aangekomen waarvan we in het begin van de avond wisten dat die vraag gesteld zou gaan worden. Wat wilt u met dit stuk gaan doen? Wordt het een hamerstuk of wordt het een bespreekstuk in de raad? En als dat zo is, wat wordt dan de politieke vraag? Mijnheer Merx.

De heer Merx: Ja, ik vind het sowieso dat het een bespreekstuk moet zijn. Alleen al vanwege het feit dat we recht moeten doen aan het belang van het cultuur voor onze stad. En dat we dit niet als hamerstuk af kunnen doen. En dan is de volgende vraag, wat zou den de politieke vraag van de VVD zijn? Het heeft eigenlijk twee lagen wat dat betreft. De eerste laag is: maak helderder in welke mate deze maatregelen bijdragen aan de groeiagenda van de stad. En dan komt direct de tweede laag aan de orde: als we moeten gaan kiezen straks, bij de kadernota, in het kader van corona en alle andere dingen. Welke maatregelen moeten we kosten wat het kost overeind houden om die cultuur en die groeiagenda verder te brengen? Ik weet daar het antwoord niet op, maar ik stel deze vraag. Zodat ook de wethouder zich daarop zou kunnen voorbereiden. Want ik denk dat dat de belangrijkste vragen zijn, want we kunnen niet dat ding in de ijskast zetten in zijn volledigheid. We zullen bepaalde dingen gewoon moeten gaan doen. En ik weet alleen niet welke, omdat ik ook niet goed kan mee inzien welke nou echt bijdragen aan die groeiagenda. En welke ... Ik kan ook geen keuze maken. Vandaar dat ik zeg, ga gerust...

De voorzitter: Ja, oké. Duidelijk, Mijnheer Merx. Ik vraag het even aan de andere mensen. Mevrouw Kruger.

Mevrouw Kruger: Ja, voorzitter, dank u wel. Ik kan me helemaal vinden in de vragen die De heer Merx nu naar voren brengt. Want ik ben het eens met wat de wethouder zegt, we gaan dit zeker niet in de ijskast zetten. Daar is te hard voor gewerkt. En ik heb nog niet mijn complimenten uitgesproken, maar die wil ik alsnog doen. Het is fantastisch hoe alles is opgehaald in de stad en alle bijeenkomsten die georganiseerd zijn. Dat heeft heel veel werk gekost en dat gaan we niet zomaar weggooiden. Maar de vragen die er zijn, die blijven staan. En hoe we dat dan gaan bespreken is een tweede ding. Want dat zal ook via dit systeem waarschijnlijk moeten. Maar mogelijk dat er veel voorwerk gedaan kan worden. Dat we de tweede vraag die De heer Merx ook stelde: als we moeten kiezen welke voorstellen, hoe gaan we dat dan doen? Mogelijk kunnen we die met elkaar gaan voorbereiden en daar hoeft niet alleen het college mee bezig te zijn. Daar kunnen wij ook een bijdrage aan bij leveren.

De voorzitter: Oké, dank u wel. Is er iemand van binnen de commissie die zegt wat mij betreft hoeft het geen bespreekstuk te worden?

Mevrouw Striebeck: Voorzitter?

De voorzitter: Ja, wie spreekt tot mij?

Mevrouw Striebeck: Mevrouw Striebeck van de VSP. Ik wil zeggen dat we De heer Marc steunen van de VVD. Dank u.

De voorzitter: Oké. Is er nog meer steun?

Mevrouw...: Voorzitter?

De voorzitter: Ja?

Mevrouw...: Ik had het ook al even ingetikt. Ik steun ook Mijnheer Merx helemaal.

De voorzitter: Oké.

Mevrouw...: Ik vind het dat het een bespreekstuk moet worden.

De voorzitter: Nou, volgens mij is het aan de...

Mevrouw Striebeck: Maar, wacht even, dan moet ik nog zeggen waarom ik dat wil.

De voorzitter: Nee, dat hoeft niet. U steunt Mijnheer Merx en daarmee de politieke vraagstuk die De heer Merx heeft gesteld. Die heeft denk ik voldoende voor het debat. Dus we weten nog niet...

De heer Van Beusekom: Gewoon Dordt sluit zicht daarbij aan.

De voorzitter: Prima.

De heer Boersma: Voorzitter?

De voorzitter: Ja?

De heer Boersma: Vanuit de ChristenUnie sluiten we ons ook aan bij besprekingen. Ik heb alleen nog wel met name twee punten van De heer Merx kan ik me uit de voeten. Het eerste punt vind ik lastiger als we nu bij elke visienota die we vast moeten gaan stellen precies aan moeten gaan geven hoe zich dat verhoudt tot de groeiambitie van de stad. Vind ik wat lastig worden om dat heel concreet te maken. Dat wordt misschien de uitdaging voor het komende debat dan.

De voorzitter: Zeker.

De heer Boersma: Maar dat is wat ons betreft akkoord om het te bespreken.

De voorzitter: Oké. De vraag die ik dan vervolgens nog heb, wilt u dan in de raad twee of vijf minuten?

De heer Merx: Nou voorzitter, gelet op het feit dat ik meestal wat langer van stof ben zou ik pleiten voor vijf minuten.

De voorzitter: En krijgt u daar ook support voor?

De heer Boersma: Ik zou het De heer Merx graag in twee minuten zien doen. Dat is denk ik niet haalbaar.

De voorzitter: Mijnheer Van '...' heeft ook gereageerd vijf minuten dus als we het als bespreekstuk in de raad... Vijf minuten krijgt u. En de politieke vragen die zijn genoteerd maakt helderder wat deze nota bijdraagt aan de groei van de stad. En het andere is als we moeten kiezen welke keuzes moeten we dan maken waarbij het specifiek gaat over cultuursector Dordrecht overeind houden in relatie tot het coronavirus. Heb ik het zo goed geformuleerd Mijnheer Merx?

De heer Merx: Ja. Volgens mij is dat prima geformuleerd.

De voorzitter: Oké. Mijnheer Van Verk.

De heer Van Verk: Ik vind de eerste vraag reuze interessant, maar ik vind het niet zo politiek '...' dan zou de vraag geformuleerd moeten worden dat bijvoorbeeld wanneer deze nota niet bijdraagt aan de Groeiagenda van deze stad, wij daar niet mee akkoord gaan. Maar zoals hij nu zo open als het nu geformuleerd is, dan kan ik net zoals de heer Boersma eigenlijk niet mee uit de voeten.

De voorzitter: Oké, dat is dan duidelijk maar volgens mij heb ik voldoende support gekregen op politieke vraagstelling zoals hij door mijnheer Merx is geformuleerd. Dus wat mij betreft laten we hem zo staan.

De heer Merx: Nou, voorzitter, u kunt hem iets herbuigen dat u zegt: draagt deze visie in voldoende mate bij aan de groeiagenda van de stad?

De voorzitter: Oké. Hij is genoteerd. Kunt u zich daar dan ook in vinden mijnheer Van Verk?

De heer Van Verk: Zeker. Daar kan ik me in vinden.

De voorzitter: Oké, dan is dat bij dezen zo genoteerd. Dan wil ik dit punt gaan afronden. Dank u wel voor uw positieve bijdrage. En dan gaan we over dus nu niet meer naar het punt van de thema-avond jeugd. Maar ik moet even mijn papieren gaan zoeken.

8. Nieuwe behandelvoorstellen

9. Voorstel agenda 21 april 2020

De voorzitter: Naar de nieuwe behandelvoorstellen. De overige agendapunten. En daar hebben we te maken met de herziening sportpark Schenkeldijk. Daarvan hebben we wethouder Stam tijdens de vergadering even een toelichting wil doen. Wethouder Stam bent u in deze commissie? Er wordt even contact gezocht met wethouder Stam.

De heer Stam: Hoort u mij?

De voorzitter: Ja, ik hoor u. Wethouder Stam u krijgt het woord.

De heer Stam: Ja, ik heb begrepen dat er vorige week wat vragen zijn gesteld over het voorstel met betrekking tot de ontwikkeling Schenkeldijk. Daar was een vraag zoals ik hem nu interpreteer: wat gebeurt er met het budget? We hebben 5,5 miljoen beschikbaar. 870.000 euro is daarvoor al uitgegeven richting de '...' we vragen u 90.000 euro voor de verdere ontwikkeling van herhuisvesting van Dubbeldam. En dan schieten er een ton voor Dubbeldam en 90.000 euro voor de Patersweg. Dat betekent grofweg dat er nog 4,5 miljoen over is. En we zijn nu in gesprek met Dubbeldam om te komen tot nieuwe huisvesting. En daar is het budget wat nu nog over is, is daar meer dan voldoende voor. En stel dat na de herhuisvesting van Dubbeldam zou er wellicht een groter overblijven om wat andere zaken aan te pakken. En ik heb begrepen dat dit eigenlijk de meest belangrijke vraag was die is gesteld. Mocht het niet zo zijn, dan hoor ik het graag.

De voorzitter: Ja, commissie, dan gaat het erom want u heeft vorige week in de commissievergadering de wethouder Stam verzocht om in een memo de absolute zekerheid te geven dat het nu gevraagde bedrag voldoende is. De wethouder heeft toelichting gegeven. En nu is eigenlijk aan u de vraag: heeft de wethouder het antwoord gegeven wat voldoende is om deze herziening Sportpark Schenkeldijk voorstel nu af te tikken? Mijnheer Van Verk.

De heer Van Verk: Voorzitter, ik kan leven met het antwoord van de wethouder dat de vastgelegde notulen zou het kunnen zijn dat het te zijner tijd toch anders is. Dan

hebben wij een goed gesprek met deze wethouder ... kan ik ermee leven. Wat mij betreft gaat het voorstel door.

De voorzitter: Dank u wel. Dus dan als ik nu... Mijnheer Boersma.

De heer Boersma: Ik had het de vorige keer ook gevraagd, ik ben het helemaal eens met De heer Van Verk. En de wethouder heel veel succes met de verdere uitwerking.

De voorzitter: Oké, dan stel ik vast dat dit als hamerstuk naar de gemeenteraad gaat. Dan hebben we nog een dank u wel wethouder Stam, u mag de camera weer uitzetten. Dan hebben we een raadsinformatiebrief over maatregelen in het sociaal domein als een gevolg van het coronavirus. Ook hierbij het voorstel om de raadsinformatie met kennisname te agenderen voor de gemeenteraad. Kan dat u akkoord hebben? Dat is zo. Dan is dit punt afgesloten. Dan gaan we naar punt 9. De agenda commissievergadering van 21 april. Kunt u instemmen met de voorgestelde agenda?

De heer Van Verk: Voorzitter.

De voorzitter: Mijnheer Van Verk.

De heer Van Verk: Ja, ik heb de agenda hier niet voor me liggen maar uit mijn hoofd staan er een aantal sportonderdelen op. Tegelijkertijd stel ik vast at mijn voorspelling van vorige week dat we niet bij de onderwerpen zouden kunnen behandelen gezien de tijd helaas is uitgekomen. En ik vraag me af wanneer we dan het onderwerp jeugd gaan programmeren. Want de ontwikkelingen bij de dienst gezondheid en jeugd gaan inmiddels wel verder. En wij zouden volgens mij de wethouder toch graag enige bagage meegeven richting het algemeen bestuur.

De voorzitter: Nou, mijnheer Van Verk. Dan stel ik voor om die agenda van 21 april als volgt te gaan doen. Eén, we beginnen met het thema jeugd. Wat we anders vanavond zouden hebben gedaan. En dan twee, zou zijn dat we aan de sportboulevard gaan beginnen of die raadsinformatiebrief van de Krommedijk.

De heer Van Verk: Het is het voorstel van sportboulevard. Ik ben het even kwijt.

De voorzitter: Ja, dat is beschikbaar.

De heer Van Verk: Dan moeten we dat volgens mij eerst doen, want dat ligt nu al sinds december te wachten op besluitvorming.

De voorzitter: Oké, dus kunt u het dan eens zijn met het voorstel om 21 april als eerste thema jeugd te doen? Dus eigenlijk wat er vanavond zouden hebben en dan twee, was ...

Mevrouw Nijhof: Ja, sorry, mag ik heel even reageren? Als ik een vraag mag stellen over jeugd. Is het op tijd dat wij dat dan op 21 april op de agenda zetten? Of is het niet zo dat wij als wij onze bespiegelingen mee willen geven aan het AB, dat we dat op een eerder tijdstip zullen moeten doen? Of zit daar een fataal termijn aan?

De voorzitter: Dat weet ik op dit moment niet. Ik denk dat sowieso gezien waar we nu allemaal in verkeren het niet verkeerd is om de zaken vast mee te geven aan de wethouder. Zodat hij als het echt nodig zou zijn, dat hij in ieder geval uw info al heeft. Maar voor 21 april komen we sowieso al niet meer bij elkaar.

De heer...: Voorzitter, misschien kan ik de vraag proberen te beantwoorden. Volgens mij zal het algemeen bestuur van de dienst gezondheid en jeugd het begin april vergaderen. Waarbij volgens mij dit thema weer terug zal komen, maar gezien de ontwikkelingen met de corona vermoed ik dat die vergadering dan wel geschrapt wordt, dan wel een heel ander karakter gaat krijgen dan dat we nu verondersteld hebben. Dus ik neem aan dat we 21 april op tijd zijn. Mocht het niet zo zijn, dan hoop ik dat de wethouder ons tijdelijk informeert. Zodat we op een andere manier de zaken mee kunnen geven.

De voorzitter: Oké, de griffier heeft opgeschreven. Die gaat dat even na. Die laat het ons weten. Kunt u voor de rest instemmen met die voorstellen van agenda van 21 april in thema jeugd 2 sportboulevard.

De heer...: Met dien verstande, voorzitter, dat we dan even moeten kijken hoe het voorzitterschap ... Ik ben de enige woordvoerder voor onze fractie op het thema jeugd. Dus dat deel kan en wil ik niet voorzitten, maar misschien dat we een deal kunnen maken met elkaar.

De voorzitter: Ik wil het best voor u doen.

De heer...: Dankjewel, voorzitter.

De voorzitter: Oké. Prima, dan is dit punt 9 is dan ook met elkaar afgestemd.

10.Rondvraag

De voorzitter: En dan kijk ik nog even of er iemand van u nog een rondvraag heeft.

11.Sluiting

De voorzitter: Zo niet, dan wil ik u allemaal heel hartelijk bedanken. En ook extra dank voor alle mensen van de techniek. Van de griffie. Die vanavond hard hebben moeten werken om te zorgen dat wij deze vergadering goed konden volbrengen. Ik hoop ook dat de mensen thuis begrip hebben dat wij aan het leren zijn met deze techniek. En ik wens u allen nog een fijne avond en tot de volgende keer.